

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a
Nr. 2066
4 PAGINI — 20 BANI
joi 22 decembrie 1955

In ajunul deschiderii celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Primirea delegației P. C. Chinez, în frunte cu tovarășul Ciu De

La 21 decembrie a sosit în București delegația Partidului Comunist Chinez invitată să participe la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Din delegație fac parte: Ciu De, secretar al Secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al Republicii Populare Chineze, vicepreședinte al Consiliului Apărării al R.P. Chineze, mareșal al R.P. Chineze, Nie Jun-cen, membru al C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al Consiliului Apărării al R.P. Chineze, mareșal al R.P. Chineze și Liu Lan-tao, membru suplimentar al C.C. al Partidului Comunist Chinez, membru al Comitetului permanent al Adunării Reprezentanților Populari pe întreaga Chină.

În întâmpinarea oaspeților, la Gara Băneasa se aflau tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chișinevschi, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, general colonel Al. Drăghici, Gh. Stoica, M. Roșianu, Ghizela Vass, Gh. Florescu, Gr. Preoteasa, I. Vințe, T. Rudenco, M. Suder, Fl. Dănăilache, general colonel Teclu Iacob, general locotenent I. Tutoveanu, general locotenent M. Haupt, activiști de partid, un mare număr de oameni ai muncii.

Au fost de față acad. M. B. Mitin, redactor șef al ziarului „Pentru pace traicnică, pentru democrație populară” precum și delegații partidelor comuniste și muncito-

rești din alte țări sosiți în București pentru a participa la lucrările Congresului.

Au asistat ambasadorii extraordinari și plenipotențiarii ai: U.R.S.S. — A. A. Epișev; R.P.D. Coreene — Den Em; R.D. Germane — W. Eggertha; R.P. Ungare — L. Pataki; R.P. Bulgară — Stoian Pavlov; R. Cehoslovace — J. Sedivy; R.P.F. Iugoslavă — N. Vujanovici; R.P. Albania — M. Lako; R.P. Polonă — J. Izdorzycyk, precum și membrii ambasadei R.P. Chineze.

Tovarășii Ciu De, Nie Jun-cen și Liu Lan-tao coboară din tren. Ei sînt însoțiți de tovarășii Gh. Apostol, general colonel L. Sălăjan, M. Dalea, precum și de ambasadorul R.P. Chineze la București, Ke Bo-nian, care i-au întâmpinat la frontieră.

Delegații Partidului Comunist Chinez sînt întâmpinați cu aplauze și ovaii. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători al Partidului Muncitoresc Român și al guvernului schimbă calde stringeri de mîna cu tovarășii Ciu De și cu ceilalți membri ai delegației chineze.

Un grup numeros de pionieri oferă oaspeților buchete de flori.

Mile de oameni ai muncii aflați în plața Gării Băneasa întâmpină delegația Partidului Comunist Chinez printr-o entuziastă manifestație de prietenie.

Tuturor, tovarășul Ciu De le adresează un călduros salut. Din nou răsună puternice aplauze și ovaii în cinstea oaspeților.

Sosirea altor delegații străine invitate la Congres

Miercuri seara au sosit în Capitală delegațiile Partidului Comunist din Cehoslovacia și Partidului Comunist Italian, invitate să participe la lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Din delegația Partidului Comunist din Cehoslovacia fac parte tovarășii: Vaclav Kopecky, membru în Biroul politic al Partidului Comunist din Cehoslovacia, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Frantisek Zupka, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R. Cehoslovacia.

Delegații Partidului Comunist Italian este tovarășul Giovanni Roveda, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist Italian, senator.

Oaspeții au fost însoțiți la sosirea pe teritoriul țării noastre de tovarășii Simion Bughici și Stelian Moraru.

La Gara Băneasa, oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, general colonel Al. Drăghici, Liuba Chișinevschi, C. Doncea, Tiberiu Török, activiști de partid, numeroși oameni ai muncii.

Au fost de față acad. M. B. Mitin, redactor șef al ziarului „Pentru pace traicnică, pentru democrație populară”.

Au fost prezenți J. Sedivy, ambasadorul R. Cehoslovace și membrii ambasadei.

Cel prezenți au făcut oaspeților o primire călduroasă.

Miercuri la amiază au sosit delegațiile Partidului Muncitor din Coreea, Partidului Popular Revoluționar Mongol și Partidului Comunist din Finlanda, invitate să participe la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Delegația Partidului Muncitor din Coreea este alcătuită din Ha San Du, membru al C.C. al Partidului Muncitor din Coreea, șeful secției organizatorice a C.C. al Partidului Muncitor și Ko Bon Ghi, președintele Comite-

tului Orășenesc din Phenian al Partidului Muncitor din Coreea.

Din delegația Partidului Popular Revoluționar Mongol fac parte Gombin Cimid, membru al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, redactor șef al ziarului Unen și Togtîn Loohudz, secretar al Comitetului regional Gobi Altai al Partidului Popular Revoluționar Mongol, deputat în Marele Hural Popular.

Din Finlanda a sosit Antti August Timonen, membru al C.C. al Partidului Comunist din Finlanda.

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii M. Roșianu, Ghizela Vass, Gh. Florescu, Mihai Suder și de numeroși oameni ai muncii.

Au fost de față Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

Partidul — conducătorul U. T. M.

Uniunea Tineretului Muncitor duce munca sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

Acastă prevedere, înscrisă în capitolul VIII al proiectului Statutului modificat al P.M.R., are o imensă însemnătate pentru întreaga viață a organizației noastre de tineret.

Purtind o grijă de adevărată părinte față de tînăra generație, partidul conduce și cu el, ajută pas cu pas organizația revoluționară a tineretului în toate laturile activității sale.

Marii dascăli ai proletariatului V. I. Lenin și I. V. Stalin, au arătat limpede că principul conducerii de către partid este lucrul cel mai de capetenie și mai important în întreaga activitate a organizației revoluționare de tineret. Fără această conducere, organizația de tineret nu și poate duce la îndeplinire sarcinile ei, nu poate constitui principalul ajutor și rezervă de cadre a partidului.

Călăuzindu-se după această învățătură și inspirându-se din vasta experiență a P.C.U.S., Partidul Comunist din România a făcut organizația revoluționară de tineret din țara noastră, stabilind drept lege a întregii sale activități conduceră de către partid.

Încă de la înființarea sa, Uniunea Tineretului Comunist s-a dedicat în întregime luptei pentru doborîrea regimului burghez-moșieresc, luptei pentru interesele clasei muncitoare.

Inarmați de partid cu o înaltă principialitate, educați în spiritul luptei necruțătoare contra dușmanilor poporului muncitor, uteciștii au dat strălucite pilde de eroism și patriotism. Numai conducerea înțeleaptă și părintească a partidului, care a educat și otelit U.T.C.-ul, a putut face ca organizația revoluționară de tineret să înscrie pagini nepieritoare în istoria luptei poporului muncitor pentru o viață mai bună.

Tradiția glorioasă de luptă a U.T.C.-ului este continuată astăzi de Uniunea Tineretului Muncitor. Fiind rezerva cea mai importantă a partidului, U.T.M. este condusă direct de către partid. Organele și organizațiile U.T.M. sînt subordonate direct organelor și organizațiilor de partid. Partidul stabilește linia justă a întregii activități a U.T.M., transmite organizației noastre uriașă sa experiență de muncă revoluționară, o călăuză și o ferește de dibuiri, o înarmează cu vigoare în lupta contra dușmanilor poporului muncitor, o îndrumă și de zi de zi pentru îndeplinirea principalei sale sarcini: educarea comunistă a tinerii generații.

Conducerea de către partid — manifestată prin conducere politică, îndrumare și control sistematic — nu stîrbește cu nimic inițiativa pe care trebuie s-o aibă organizația noastră. Dimpotrivă, organizațiile U.T.M., ca ajutoare apropiate ale organizațiilor de partid, sînt chemate să ridice în fața acestora orice problemă importantă de la locul respectiv de muncă, să facă propuneri concrete și să ceară sprijinul pentru înlăturarea lipșurilor. Organizațiile de partid nu se substituie în nici o problemă organizațiilor U.T.M., care trebuie să se simtă pe deplin răspunzătoare de îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

Conducînd opera de făurire a socialismului în R.P.R., partidul a pus în fața poporului sarcina dezvoltării rapide a industriei grele — temelia dezvoltării întregii economii naționale — a cooperativizării agriculturii, a înălțării revoluției culturale. Sub conducerea încreștatului partid al comunistilor, Uniunea Tineretului Muncitor

tor s-a manifestat în anii care au trecut de la înființarea sa ca un luptător înflăcărat pentru mobilizarea tineretului la lupta pentru realizarea liniei politice a partidului. În marile bătălii ale construcției socialiste, în toate sectoarele de activitate, utemiștii, urmînd exemplul înalt al comunistilor, s-au străduit prin muncă avîntată să aducă o contribuție cît mai mare la realizarea sarcinilor date de partid.

În activitatea sa organizația noastră se călăuzește după indicațiile partidului care ne încurajează inițiativa și ne învață cum să dezvoltăm succesele obținute. Dar partidul nu ne lasă să ne culcăm pe laurii succeselor, ci ne ajută să ne cunoaștem lipsurile și greșelile, să învingem piedicile. Un însemnat ajutor a primit organizația noastră prin Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. Înăfătuind indicațiile date de partid prin această Hotărîre, organizația noastră a mobilizat tineretul la lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a prevederilor primului plan cincinal, pentru continuarea spori-re a productivității muncii și reducere a prețului de cost, pentru ridicarea permanentă a calificării. Mii și mii de tineri muncitori din industrie, mobilizați de organizațiile U.T.M., au luptat în anii cincinalului pentru obținerea de noi succese în producție, prin aplicarea tehnicii noi și folosirea metodelor înaintate de muncă.

Condușe de organizațiile de partid, organizațiile U.T.M. au obținut succese în lupta pentru înălțarea și lărgirea sectorului socialist al agriculturii, în ridicarea producției agricole la hectar. Ascultînd îndemnul partidului, tot mai mulți tineri luptă perseverent pentru a-și însuși știința, cultura și tehnica înaintată.

Conducerea de către partid a U.T.M. se manifestă puternic în sprijinul acordat în întreaga muncă de educare comunistă a tinerii generații. Partidul învață organizația noastră să lege întreaga sa activitate de educația comunistă, să crească tineri cu înalte trăsături morale, care nu se dau înapoi în fața greutăților, înflăcărati patrioți care se dăruie cu pasiune luptei pentru fericirea poporului și străjînirea cu vigoare a marile sale cuceriri. Tineretul nostru poartă o neștiribă dragoste și reconștință Uniunii Sovietice, eliberatoarea și sprijinătoarea noastră și este pătruns de sentimente de prietenie și respect față de toate popoarele lumii.

Pentru înalta grijă care i-o arată zi de zi, tineretul patriei noastre poartă partidului o dragoste fierbinte. Acest sentiment puternic al tineretului pentru partidul conducător s-a manifestat din plin și în împlinirea celui de-al II-lea Congres al P.M.R., cînd pe șantiere, în uzine, pe ogoare, în școli, tineretul, după pilda și cu ajutorul comunistilor, a muncit cu entuziasm pentru a-și îndeplini sarcinile ce i-au revenit.

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

Acum, spre noi și noi succese ne cheamă partidul. Drumul spre culmile înalte este un drum greu, spinos. Tineretul nu se sperie însă de urcus. În conducerea de către partid, în îndrumarea sa părintească, utemiștii, toți tinerii patriei noastre găsesc noi și noi izvoare de țarie. În conducerea de către partid, ei văd izvorul unor noi succese, chează sigură a împlinirii visurilor și năzuințelor lor tinerțești.

Sub conducerea ta, partid iubit, vom merge mereu înainte!

In cinstea Congresului partidului

Tineretul Văii Jiului și-a îndeplinit și depășit angajamentele

PETROSANI (de la corespondentul nostru). — Tinerii mineri din Valea Jiului și-au îndeplinit și depășit angajamentul pe care l-au luat în cinstea celui de al doilea Congres al partidului, de a da peste plan 30.000 tone de cărbune. Au fost extrase 30.413 tone de cărbune și s-au executat 997 metri liniari de galerii (mai mult decît era prevăzut în angajament pentru

brigăzile de tineret). Tinerii constructori au dat în folosință minierilor 414 apartamente, un cîmin cu 340 locuri, o cantină, un cinematograf și au confecționat material de construcție din blocuri din steril, echivalent cu 1.708.702 cărămizi. Tinerii filatori de la Filatura Lupeni au dat peste plan, 15.092 kg. fire de mătase.

În muncile de folos patrotic peste 7.000 tineri au

colectat anul acesta 1.052.800 kg. fier vechi, au curățat galeriile minelor, au înfrumusețat întreprinderile.

În lupta pentru îndeplinirea angajamentelor s-au distinși numeroși tineri utemiști. Printre ei se numără minierii Apostol Vasile, Adalbert Kibedi, Mircea Costinas, Ioan Hunyadi, constructorii Petru Găvan, Iosif Kis, Ioan Vida, filatoarele Olivia Belovan, Ioana Gilca, Maria Liszka și alții.

Termocentrala tineretului

Miercuri după amiază a avut loc la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara un miting în cadrul cărui a fost predată tineretului ter-

mocentrala combinatului construit recent. Cu acest prilej, termocentrala Combinatului „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara a primit denumirea: „Termocentrala tineretului”.

Schimburi de onoare în întreprinderi

PLOEȘTI (De la corespondentul nostru). Constructorii de utilaj petrolifer de la uzinele „I. M. Ploesti” au organizat în cinstea Congresului partidului o zi a schimburilor de onoare în toate sectoarele de muncă.

Încă din vreme, brigăzile de tineret din toate secțiile producătoare ale uzinei și-au pregătit condiții bune de muncă.

Bilanțul celor trei schimburi de lucru a scos în evidență faptul că întreaga uzină a trimis scheletul petroliferelor cu 19,10 la sută mai mult utilaj.

Înăruț frezor Petre Gheorghe a realizat singur în ziua schimburilor de onoare o depășire de trei norme și jumătate.

GALAȚI (de la corespondentul nostru). În ziua schimburilor de onoare, încă la începerea lucrului, la țesătoria „Filimon Sirbu” Galați munca a decurs cu însoțire. În această zi, țesătorele au înscris cele mai frumoase realizări în producție.

Țesătorele comuniste Ioan Maria a reușit cu în cele 8 ore de lucru să realizeze 69 metri țesături peste plan din nou sortiment: „rochițe pentru copii”.

La fel de bine au lucrat în ziua schimbului de onoare și utemiștele Cătană Nastasia, Poadașcă Adela, Brînză Eugenia și altele, care au depășit normele cu 128,166 la sută.

În această zi, aici, s-au produs 1200 metri pinză mai mult decît prevedea planul zilnic de producție.

Intocmirea schiței planului general de sistematizare a Capitalei

Institutul „Proiect București”, îndeplinind sarcinile prevăzute în Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la reconștința socialistă a Capitalei, a întocmit schița planului general de sistematizare a orașului București.

Schița planului general care constă din 80 planșe și un memoriu general a fost întocmită cu concursul a 25 de instituții de studii și cercetări și institute de proiectare.

După ce a fost supusă discuțiilor Comisiei Permanente de deputați al Sfatului Popular al Capitalei pentru arhitectură și sistematizare, precum și unor dezbateri largi organi-

zate de către Uniunea Arhitecților, în colaborare cu A.S.I.T., schița planului general de sistematizare a fost prezentată Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

Într-o ședință ținută la începutul lunii decembrie, Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei a dezbătut proiectul prezentat, a dat indicații de îmbunătățire și a stabilit să supună schița planului general astfel îmbunătățit Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine.

(Agerpres)

Acordarea Premiului de Stat al Republicii Populare Romine pentru lucrările deosebit de valoroase realizate în anul 1954

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine a acordat Premiul de Stat al Republicii Populare Romine pentru lucrările deosebit de valoroase realizate în anul 1954, după cum urmează:

a. — În domeniul științelor fizico-matematice

CLASA 1-A IN VALOARE DE 50.000 LEI

Academicianul prof. Miron Nicolescu — pentru lucrarea „Analiza matematică” vol. 1 și 2.

b. — În domeniul științelor tehnice

CLASA 1-A IN VALOARE DE 50.000 LEI

Colectivul format din: prof. dr. ing. Remus Răduleș, prof. dr. ing. Ștefan Bălan, Inginer Carol Neuman, prof. ing. Radu Țițeala, pentru contribuția dată la elaborarea lucrării „Lexiconul Tehnic Român” vol. 1-7.

CLASA 2-A IN VALOARE DE 40.000 LEI

Inginerul Paul Dimo — pentru lucrarea „Cauza supraîncălzirii în rețelele trifazate cu neutrul izolat”.

c. — În domeniul științelor biologice, agricole și geologice

CLASA 1-A IN VALOARE DE 50.000 LEI

1. Academicianul prof. dr. Gheorghe Macovei — pentru lucrarea „Geologie stratigrafică”.

2. dr. ing. Constantin D. Chiriță — pentru lucrarea „Pedologie generală”.

CLASA 2-A IN VALOARE DE 40.000 LEI

Colectivul format din: dr. Vladimir T. Căpățînă, dr. Ion R. Marinescu, dr. Nicolae I. Varachlu — pentru lucrarea „Chirurgie veterinară de campanie”.

d. — În domeniul științelor medicale

CLASA 2-A IN VALOARE DE 40.000 LEI

Profesorul dr. Ion T. Nicolescu — pentru lucrările științifice privitoare la studiul istologic al interoreceptorilor.

e. — În domeniul științelor istorico-filologice și filozofice

CLASA 1-A IN VALOARE DE 50.000 LEI

1. Academicianul prof. Iorgu Jordan — pentru lucrarea „Limba romină contemporană”.

2. Academicianul prof. Petre Constantinescu-Iași — pentru lucrarea „Relațiile culturale romino-ruse din trecut”.

CLASA 2-A IN VALOARE DE 40.000 LEI

Colectivul format din: Vladimir Dumitrescu — cercetător științific, Hortensia Dumitrescu — cercetător științific, conf. univ. M. Petrescu-Dimbovița, asistent univ. N. Gostar, pentru monografia arheologică „Hăbășești”.

f. — În domeniul invențiilor

CLASA 1-A IN VALOARE DE 50.000 LEI

Colectivul format din: inginer Andrei Cristian, inginer Pavel Balayit, inginer Andrei Benedek, pentru inventarea unei noi mașini de filat bumbac.

g. — În domeniul lucrărilor excepționale și al perfecționării radicale a metodelor de producție

CLASA 1-A IN VALOARE DE 40.000 LEI

SCHIMBUL DE MÎINE AL VECHII GĂRZI

— Prin Grivița Roșie și Valea Jiului —

Un bun tovarăș Dedicatie noii generații

Niciodată nu va putea uita tânărul inginer Dumitru Croicu anii de studii în marele oraș Dnepropetrovsk. Au fost ani de acumulare intensă din bogatul tezaur al științei și tehnicii sovietice.

Timpu a trecut și iată-l venit în Complexul Grivița Roșie. Dornic să aplice în munca sa cele învățate în U.R.S.S. încă de la începutul activității sale în anul inginer, ascultând de statul comunistilor din secția cazangerie, a făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii. În această secție existau însă multe lipsuri. Planul de producție era îndeplinit cu greu, reparația cazanelor de locomotive nu era efectuată ritmic în fiecare decadă, exista încă o slabă organizare a locului de muncă.

În nenumărate rânduri comunistii Cioc Marin, Mușetescu Gh., Dan Anton și alții l-au ajutat pe Dumitru Croicu l-au încurajat atunci când a fost nevoit, l-au sprijinit inițiativa pentru a duce la îndeplinire muncii în acest sector.

În începutul acestui an în viața tânărului inginer s-a produs un eveniment deosebit. El a fost primit de către comunistii în rândurile lor. Primirea în partid l-a făcut să se simtă și mai responsabil de partea secției în care lucra. Și în zilele acelea s-a conturat și mai puternic în el dorința de a face tot ce omenesc și posibil pentru a ridica această secție la rangul de secție fruntașă. A fost printre primii care a dat tot concursul pentru extinderea inițiativei patriotice a oamenilor din Complex, desfășurată sub îndrumarea comitetului de partid, sub lozincă „Producind locomotive și vagoane mai multe, cu cheltuieli mai puțin, întărim patria, apărăm pacea”.

În luna iulie, inginerul Dumitru Croicu l-a fost încredințat o nouă și importantă sarcină: conducerea secției cazangerie.

Au urmat zile grele, zile de zăbucum. I se încredințase una dintre cele mai importante secții din Complex. Nici valul incertitudinilor nu l-a cocolit. Întotdeauna a simțit însă alături omul tovarășilor săi comunisti și utemiști. „Cu ce să încep?” Sta în mijlocul atelierului și privea. În toate părțile oameni. Majoritate tineri. „Da, cu ei trebuie să încep”. Și oamenii aceștia împreună cu el au pornit să dea viață unor importante măsuri tehnico-organizatorice. Și astfel pentru prima dată secția cazangerie a devenit secție fruntașă, menținându-și acest titlu 5 luni consecutiv, timp în care au fost realizate peste plan 27 cazane de locomotive.

Recent comunistii din secția cazangerie au analizat felul în care au fost îndeplinite angajamentele în cinstea Congresului. Cazangii în frunte cu șeful lor, ing. D. Croicu, pot raporta cu mândrie partidului despre realizările lor. În loc de 10 cazane de locomotive cit se angajaseră să dea peste plan, ei au realizat 13 cazane și acestea cu 23 de zile înainte de termen. Reînnoindu-și angajamentele, ei au hotărât ca pînă în ziua de 23 decembrie să realizeze planul pe întregul anul decembrie.

Ca un dar prețios dat partidului, tânărul inginer a executat și pus în aplicare proiectul primului cazan complet sudat, realizat pentru prima oară în patria noastră.

Această realizare ușurează munca cazangilor, iar prin eliminarea muncilor grele de nituire, se reduce complet operațiile de găurire pentru nituri, cit și filetarea găurilor pentru antretreze.

Tânărul inginer Croicu este apreciat de întreg colectivul secției cazangerie ca un talent descoperitor al nouului.

Un miner mi-a povestit mai demult următorul fapt: Cîteva uteciști din Petrița, urmăriți de Siguranță, țineau ședințele în Peștera Boli, sus, în inima munților și a pădurilor.

Mi-i închipui pe cei trei uteciști stînd în întineric și vorbind în șoaptă despre sarcinile lor de a doua zi. Poate că aveau de gînd să împartă manifeste sau să prefacă în pubere un tren cu armament. Înăuntrul era bezna grea, adîncă — dar se făcea lumină atunci cînd ei visau zorile limpezii albastrului. Ei vorbeau în șoaptă, mai încet decît susurul auzit al izvoarelor care de acolo dintre stînci se născă — dar ce răsunet puternic, ca un ecou nesfîrșit, aveau apoi cuvintele lor în inimile oamenilor!

Și parcă auzim, știindu-l în stîm ei, pădurea trosnea atentă la fiecare pas de fiară, și parcă piatra pe care ei se sprijineau își îndulcea asprimea — pentru că natura îi cunoștea și-i ocrotea ca pe fii săi.

Un miner din Lupeni mi-a povestit: L-am cunoscut pe Vițoș Gavrilă. A fost un băiat drîz și îndrăznet. Faptul acesta s-a întîmplat în 1929, în timpul grevei. Minerii se așezau în curtea minei și așteptau încordați. Primul regiment de ostași refuzase să tragă. Dar încercaseră să vină alții, care-și așezau repede mitralierele spre noi, gata să deschidă focul. Atunci a venit prefectul. S-a urcat pe scările clădirii ca să fie spre vederea tuturor și începu să vorbească. În demnitate se reamintea la grevă și să intrăm în mină. Altfel vom avea de înfruntat gloanțele.

— Ei, ce ziceți? a întrecut el înfuriat de privire noastră reci, înbrutate.

Atunci a ieșit dintr-unul din Vițoș Gavrilă. Avea o privire întrecută de ură și păsea greu și rar de parcă vroia să strivească sub picioare, pietrele pe care călea S-a oprit la cîteva pași în fața prefectului și s-a uitat la el măsurîndu-l cu scîrbă.

— Să intrăm în mină? Să scoatem cărbune? Să mă trîșcă prin galerii flămînd și să mor îngropat sub pietre ploamîi? Dar pline de ce nu ne dați? Unde-i piinea noastră?

— Jandarm!

— Dacă nu ne dați pline n-o să vedeți o fîrțimă de cărbune! Și Vițoș mai făcu cîteva pași spre el. Atunci prefectul a scos pistolul și a tras. Fîlăcul s-a prăbușit. Au început să tragă și mitralierele, a început masacrul.

Mai tîrziu, peste ani me aminteam mereu de Vițoș.

— Ce băiat a fost! Plin de curaj și dîrz.

— De ce te miri? Era uteciști.

— Așa au știut uteciștii să lupte, să moară. Ei au fost puțini atunci. Dar cei care i-au urmat, generația tînră de astăzi a Văii Jiului, e neasemuit de mare și puternică. Acestei generații, care și-a dăruit și ea cu abnegație truda pentru ca să înlozească din Valea Pîlîngerei, Valea Bucuriei de astăzi, trebuie să-i fie închinată cuvintele de laudă cele mai frumoase.

Amintiri

Cînd în sfîrșit am dat de el, Sidorov Vasile tocmal atunci o se fotografiea. Era cu neavastă — o fetișcană timidă, cu obrazii aprinși de emoție — și cu doi ortaci din brigada lui, unul mic și țanțos cu o floare prinsă la butonieră și unul înalt, stînd grav și țeanp. A trebuit să aștept mult pentru că băieții au vrut să facă poziții cit mai diverse și mai reușite.

— Cu ce prilej vă fotografiezi? I-am întrecut mai pe urmă.

— Așa, ca să avem și noi o amintire împreună, mi-a răspuns Sidorov. Eu mi-am făcut poze cu toți ortacii care au trecut prin brigada mea. E bine ca să aibă omul de ce să-și aducă aminte mai tîrziu. Altfel, o viață fără amintiri...

Filozofia lui Sidorov era cît se poate de simplă: Viața unui om e searbădă, sterilă atunci cînd nu are nici o faptă frumoasă de care să-și poată aminti mai tîrziu. Dar

poate că e mult spus „filozofia lui Sidorov”. Asta e de fapt o credință a lui. El, un tînr care abia și-a sărbătorit un an de vîrstă, dintr-o dată, dintr-un deceniu l-a petrecut la sute de metri sub pămînt, are nenumărate amintiri frumoase. În primul rînd poate să-ți vorbească o zi întreagă despre povestea fiecărui suitor — făcut de brigada lui, pentru că de fiecare dată s-a întîmplat un fapt interesant. Ori a făcut Kiș Carol — ortacul acela mic cu care s-a fotografiat — vreo țelăznă, ori au avut de înfruntat greutăți mari care erau să-i dea gata.

— Dar pînă la urmă a mers — Inchele Sidorov liniștit de fiecare dată.

Anul acesta Sidorov a fost primit în partid. Cînd îl întrebă despre aceasta scoate din pufocă un carnetel mototolit și-ți citește de ne el aproape întregul proces-verbal al ședinței. Președinte Francisc, Cenuș George și Buliga Ion l-au dat recomandări; Cenuș a vorbit despre perioada din '53 cînd a lucrat în brigada lui, Buliga despre situația de acum etc. Tot în acest carnetel se află și situația planului brigăzii sale.

„oct. — 36%
„nov. — 100%
„dec. — pînă la Congres, planul realizat”.

toate că e mult spus „filozofia lui Sidorov”. Asta e de fapt o credință a lui. El, un tînr care abia și-a sărbătorit un an de vîrstă, dintr-o dată, dintr-un deceniu l-a petrecut la sute de metri sub pămînt, are nenumărate amintiri frumoase. În primul rînd poate să-ți vorbească o zi întreagă despre povestea fiecărui suitor — făcut de brigada lui, pentru că de fiecare dată s-a întîmplat un fapt interesant. Ori a făcut Kiș Carol — ortacul acela mic cu care s-a fotografiat — vreo țelăznă, ori au avut de înfruntat greutăți mari care erau să-i dea gata.

— Dar pînă la urmă a mers — Inchele Sidorov liniștit de fiecare dată.

Anul acesta Sidorov a fost primit în partid. Cînd îl întrebă despre aceasta scoate din pufocă un carnetel mototolit și-ți citește de ne el aproape întregul proces-verbal al ședinței. Președinte Francisc, Cenuș George și Buliga Ion l-au dat recomandări; Cenuș a vorbit despre perioada din '53 cînd a lucrat în brigada lui, Buliga despre situația de acum etc. Tot în acest carnetel se află și situația planului brigăzii sale.

„oct. — 36%
„nov. — 100%
„dec. — pînă la Congres, planul realizat”.

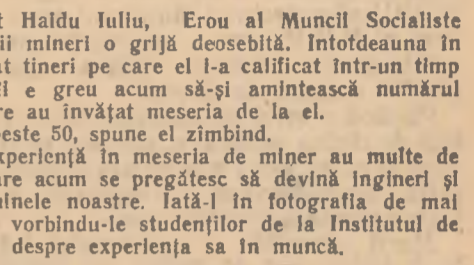
Cele 645 brigăzi de tineret din Valea Jiului, dintre care 395 la subteran, s-au angajat să dea pînă la Congresul partidului 30.000 tone de cărbune peste plan. Angajamentul acesta a fost îndeplinit și depășit. Numai luna 1 decembrie ele au dat 27.000 tone.

La ultimul punct face și o remarcă: planul se face pînă în ziua de 15. Sidorov mai poate să-ți spună dacă dorești, că salariul său lunar e între 3000—5000 lei, că și-a luat o motocicletă „Moskvici” ca să aibă cu ce să-și plimbe nevasta și copilul — și că lui l-a plăcut parcă mai mult „Mestecănuș alb” decît „Invierea” și „Ana Karenina” — cu toate că și acestea l-au stors cîteva lacrimi — pentru că în prima multă lupte care l-au atîngat. La Tolstoi e o lume prea depărtată de el și-l e mai greu să o înțeleagă. Pe Sidorov îl pasionează și problemele de economie politică pe care le studiază la cursul seral de partid. Acum poate să-și dea și el seama ce înseamnă plus produs și plus valoare, cum e cu prețul de cost al unei tone de cărbune.

Sidorov e mulțumit de viața sa, de amintirile sale frumoase. Acum mi se pare și mai plină de adevăr filozofia lui: „viața fără amintiri frumoase e searbădă”.

Ziua de muncă a secretarului

Dobrican Traian a devenit activist de U.T.M. cu muncă de răspundere cînd avea doar 19 ani. În anul 1949 a ieșit din viața (lucra în mină, la Aminoasa) fiind ales secretar al comitetului U.T.M. al minei. Munca de secretar i se părea atunci neasemuit de grea. De fapt, nu munca i se părea greoaie — era obișnuit încă din '46 cu ea — ci altceva. Dobrican era cam timid și nu putea să vorbească în fața tinerilor. Cînd se vedea la masa prezidiului în fața lor și i se dădea cuvîntul, se înroșea tot, uita toate problemele și începea să se bîlbîie, înghiețea cîte un pahar de apă pe nerăsuflata,

Minerul comunist Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste poartă pentru tinerii mineri o grîlă deosebită. Intotdeauna în brigada sa au lucrat tineri pe care el l-a calificat într-un timp scurt. Lui Haidu îl e greu acum să-și amintească numărul tuturor tinerilor care au învățat meseria de la el.

— Cred că sînt peste 50, spune el zîmbind.

Din bogata sa experiență în meseria de miner au multe de învățat și tinerii care acum se pregătesc să devină ingineri și tehnicieni pentru minele noastre. Iată-l în fotografia de mai sus pe Haidu Iuliu vorbindu-le studenților de la Institutul de Mine din Petroșani despre experiența sa în muncă.

răscolea hîrtiile aflate pe masă ca să dea impresia că nu găsește ceva, o situație, dar în gîndul lui înjura ziua cînd fusese pus aici. Dobrican și-a trasat lui însuși sarcina să învețe să vorbească. Pentru că, ce fel de secretar e acela, cu sute de oameni pe care să-i conducă și să-i îndrume, cînd el e un mutălaș și nu e în stare să scoată o vorbă? În cele din urmă a mers la o școală de 3 luni ca să se deprindă mai bine cu munca de U.T.M.

De atunci și pînă acum, Dobrican a trecut prin nenumărate sarcini de organizație. A fost instructor județean, șef de secție, instructor regional, prim secretar de raion și iarăși secretar la mină. Dobrican ține minte precis ziua, luna și anul cînd a primit o înscrînire nouă. La 18 august prim secretar la Brașov, la 1 septembrie a venit secretar la Petrița... Dar oriunde a fost, Dobrican a dus totdeauna dorul Văii Jiului, minei, oamenilor de aici. El plăcea să simtă totdeauna gustul sămînței al cărbunelui, să se scoale în fiecare dimineață îndemnat de vocea groasă, temerătoare a dudu. Cere mereu să se întoarcă la mină. Aici, la Petrița cunoștea fiecare om, fiecare partid. De altfel aici a și fost primit în partid. Pentru el munca cu tineretul a devenit deacum o pasiune. De la ora 6.30, cînd începe ziua de muncă și pînă seara după ora 9, secretarul se înfrîntă pentru fiecare tînr al cărui nume se află scris în cartea de evidență a organizației. Oare să fi fost vroia zi în care el să-și spună liniștit: am terminat treaba, acum pot să stau? Cu siguranță că nu. Uneori nevasta vine spre prînz după el la sediu și-l trage ușor de mîncă.

— Hai, nu vii la masă?
— Lasă-mă, tovarășe, în pace! se răstește el în glumă. Nu vezi că eu am sarcini importante de rezolvat?

De dimineață și pînă seara, secretarul e într-un continuu zăbucum. Și totuși el nu se va uita niciodată că e greu, că a obosit. Aceasta e munca sa obișnuită, de fiecare zi și totul i se pare normal, firesc, pentru că nici nu s-ar putea altfel. Merge acasă noaptea tîrziu și după ce mîntîncă începe să citească „Brigada isteților”.

— Grozavă cartel fi spune el nevastei. Ia ascultă puțîn.

Dar soția e adormit. E tîrziu. Cît o fi ceasul? Douăsprezece. Secretarul se culcă și el. Ziua lui de muncă a luat sfîrșit abia acum.

Recomandare

De o oră întregă secretarul comitetului U.T.M. îmi face recomandări de oameni despre care s-a scriu.

— Va să zică vrei să scrii despre ce avem noi mai bun aici la Lupeni? Despre tînră gardă de la noi, cum spui dumneata. Ei, păi aici e cam greu de ales. Voi gazetarii umblămî mereu după exemple cit mai tipice. Am să mă cîntăresc să-ți dau și eu ce-i mai important la noi. Eu zic să scrii despre Combina „Donbas”. Lucrează pe ea brigada lui Fraș Ion, un băiat de ispravă. Combina asta, cit e ea de ciudată și complicată, cînd o are pe mîna Hamplo Ion (el o manevrează) mormăle ca un urs și trage cu ghicire din stratul de cărbune cu o lîscomie care te înspăimîntă. În 4 ore tale o fășie. Asta înseamnă cam cît ar da o brigadă de 40 de oameni într-un schimb. Toate acestea îți le-am spus ca să-ți dai seama ce înseamnă tehnica în mina noastră.

Pe urmă cred că trebuie să-ți vezi neapărat pe minerul Muszta Alexandru. El face săparea preabătașelor după metoda graficului ciclic. Pe luna noiembrie a dat 16 cicluri peste plan și a luat un salariu de 8375 lei.

Dar poate că vrei să scrii despre tinerii mineri care au ajuns astăzi în muncă de răspundere? Pentru asta îți recomand pe inginerul Iliescu Ion sau pe inginerul Popescu Ion. Ei au plecat la Institutul de Mine de aici, de la noi. Înainte au fost simpli muncitori, apoi maiștri și pînă la urmă au devenit ingineri. Popescu Ion e astăzi șeful sectorului Topografic. E un inginer priceput, respectat de oameni. Și cînd te gîndești că pînă mai acum cîteva ani nici nu auzise încă de rigla de calcul și de algebră.

Și secretarul vorbește mereu despre alții oameni de la mina lor, însemnînd fiecare nume într-un carnetel. Văd în privirea sa o siguranță deplină cînd mi-l recomandă, mîndria sinceră a omului care știe că are alături de el tovarășii pe care ziarul pot să-l laude și cu litere de-o șchioapă.

— Pot să-ți mai dau și alții. La noi, tovarășe, tînră gardă are în coloanele sale rînduri groase de luptători. Nu poți să vorbești ei numai în cîteva ceasuri.

...Rîndurile tinerii gărzi a Văii Jiului, schimbul de mine care va intra în șutul viltorelor construcții ale patriei, sînt pline de tineri de nădejde.

Pagină redactată de ION BAIIEȘU și PETRE ISPAS.

Înainte de a intra în schimb, o parte din brigada de tineret din secția instalații mecanice a Complexului „Grivița Roșie” a observat, împreună cu comunistul Burdula, un „amănunt” neprevăzut în lucrarea unei piese. Dar problema va fi fără îndoială rezolvată repede.

MAISTRUL ȘI ELEVUL SĂU

Cu un sul de hîrtie în mîna maestrului Vișan din secția fierărie, a intrat la „bunuri de larg consum”. Se uită atent prin atelierul nu prea mare, cîntînd pe cineva, apoi intră în birou; o cămăruță în care se află îngrămădite felurite piese, dispozitive, mostre...

— Măi Marinescule, se adresa unui bărbat înalt puțin slabuț cu ochii migdalaiți l-a uită-te și tu pe ochii ăsta, și-i întinse în față sulul de hîrtie.

— O menghină pneumatică pentru montaj arcui?

— Da, asta-i ideea.

Maistrul Marinescu țese repede din birou și îl chemă pe un tînr ce cerceta atent un ax.

— Vișan, ia-o privește!

Pe foaia de hîrtie erau schițate doar cîteva linii, ideea, cum se spune în decursul anilor maestrul Marinescu s-a obișnuit să se consulte cu tînrul său ucenic și prieten, Vișan Constantin. Au trecut 10 ani de cînd s-au cunoscut. În 1945, mic, slabuț, Vișan venise să învețe meseria. Bătrînul era lucrător pe atunci. L-a luat de mîna și l-a dus în fața sarterului cu scule.

„Păstrează-le, îngrijește-le. De astăzi ele sînt și ale tale. Iubește-le, prețuiește-le, fără asta nu vei putea fi niciodată un bun meseriaș”.

Au fost ani de muncă grijulie, atentă, pentru a face din copilul de ieri, un om care să-l întrecă în meserie. De atunci, s-a obișnuit să discute totul cu el. „Vreau să-l ajut să gîndească” mai mult, să trîșască pe picioarele lui.

Acum în biroul maestrului, stau aplecați deasupra hîrtiei, Calculează, schițează cu atenție, cu mîgălă și cu sulet.

Au trecut zile de căutare chinuitoare. Vișan simțea că la dispozitivul mai lipsește ceva. Ce însă?... Și producția avea nevoie de această menghină.

„Sta aplecat peste banc, controlînd suprafața unei piese. O scoase din menghină și o puse alături. Tresări. Desăcu și strînse menghina la loc de cîteva ori. „Cum de nu m-am gîndit?”

Intră în fugă în birou maestrului și schiță grabit desenul unui dispozitiv

ce urma să fie plasat între piston și menghină.

...Vișan lucrează la confecționarea menghinii pneumatice. În urma propunerii lui, menghina pneumatică a fost îmbunătățită cu dispozitive noi care i-au îmbunătățit calitatea.

Vișan a completat o idee cu alte-le. Vișan a creat. Și bătrînul maestrului își privește elevul cu satisfacție și căldură.

„Simt în mine puterea de a face lucruri mari — spune Vișan. Nu am încă intrat la școala de maistri. Aceasta e greu. Cîteodată e parcă mai greu decît atunci cînd lucram în uzină. Dar nu-i nimic. Învăț pentru că vreau să dau partidului mai mult. Simt că arde ceva în piept, care mă împinge spre lucruri mari. M-am apucat de astfel de lucruri și m-am lovit de propria-mi neprecipere. Cunosco încă puțin și vreau să cunosc mai mult. Pentru asta învăț, și-am să învăț oricît mi-ar fi de greu”.

Brigada din care face parte candidatul de partid Costea Constantin, împreună cu cealaltă brigadă de tineret la turnătorie-bronz, și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea Congresului. Ei au dat prin muncă voluntară piesele unui locomotiv.

Zamfir Nicolae este unul din membrii brigăzii de cazangii conduse de Culea Neculai.

CULEA

Stătea în picioare, în fața unei uși deschise prin care răzbătea larma de glasuri, înconjurat de un grup de tineri nerăbdători.

— Nici o vorbă în plus, băieți. Vorbele multe sînt și nu sînt bune. Scurt! Ne-am angajat să dăm peste plan trei cazane în luna noiembrie și am dat patru. În decembrie, noiembrie și am dat unu. Ce ziceți? Și se uită întrebător la băieții din brigadă.

Se priviră între ei, zîmbind, și...
— S-a făcut. Mă dăm unu!..

...Culea privi din ușă oamenii din sală. În toată dimineața aceea, ceva l-a tîmboșit. „Astăzi... astăzi...” Privea ceasul din perete. Avea momente cînd i se părea că timpul trecea prea repede, iar altele, în care-l scutura febra nerăbdării, privind mereu de melc al acelor din cadran. În sală, erau oameni cunoscuți. Toți. Și toți îl cunoșteau și pe el. Intră, își scoase basca și se opri în mijlocul camerei, înalt cum era, cu privirea adîncă, nestrîngînd ce să facă un timp, cu mîinile mari, nervoase. Cinea fi făcu loc și se așeză. Era liniștit și nu se mai gîndea nici ce va răspunde la întrebări și nici la ce va povesti din viața lui.

În sală, pînă la începerea ședinței, oamenii discutau lucruri obișnuite din secție.

...Cu tot începutul lui decembrie, era cald. Oamenii înaintau fără grabă, după amiaza era liniștită, iar în fața vitrinelor fetele priveau preocupate parcă exclusiv de cele ce vedeau. Toate acestea te făceau să te trezești spunînd: „parcă ar fi sărbătoare dumnică”.

Neculai Culea ar fi putut merge la raion cu tramvaiul. S-a oprit însă în poarta uzinei, a respirat adînc și a privit cu ochi mari oamenii ce treceau prin fața lui. Îi venea să desfacă brațele, să strige de bucurie și să strîngă pe primul trecător. „Sînt om, știți voi? Sînt om mai mult decît am fost pînă acum”. Vroia să fugă, să alerge, să ciufulească fețele, să le sărute. A plecat înșă cu pas domol spre comitetul U.T.M.

În mîntre treptat, îi reveneau din ce în ce mai clar imaginile ședinței... S-a sculat în picioare și-și spună biografia. Oamenii îl priveau atenți, curiosi chiar.

— Ce-a spus? A vorbit parcă ceva de sat, de mamică-sa, de sora lui, de anul '46. Da, pe-atunci de taică-său nu mai știa nimic. Plecase la luptă împotriva fasciștilor... Secetă, foame, oamenii își vindeau pămîntul. Mamele își dădeau copiii slugă. Și-apoi Melus, cu atelierul lui de fierărie și cei șase ucenici. „S-a dus mama și l-a rugat să mă primească”.

„Să învețe băiatul o meserie, dom' Meluș. E muncitor, e-ascultător. Primește-l, dom' Meluș...”

Și l-a primit pe patru ani, fără leafă, fără hrană, fără îmbrăcăminte. Numai să-și vește meseria. Și-a avut dom' Meluș grijă să-l învețe „meserie”.

— Neculai, la sapa și fugi la grădina. Și Culea lua sapa și mergea la grădina. O uida cu sudoare și grădina rodea, iar dom' Meluș rîdea satisfăcut.

— Neculai, porcii nu sînt spălați. Și Culea-i spăla, le rînea cotețele, fi hrănea. Și porcii se îngrișeau. Și dom' Meluș se îngrișea.

...Neculai, n-are cucoana apă. Și Culea lua găleata și căra apă pînă-l ustura la ficat. Și-l palmuiea cucoana c-o palmă după ceafă, c-avea dom' Meluș o cucoană...

— Si-a îndrăznit și el, să ceară într-o zi să-și vește lucrul pentru care venise meseria.

— Ce, mă? Nu-ți convine?... Și-avea o voce, dom' Meluș și-o uită...

— A venit mamă-ta plîngînd la mine să te primesc și tu faci gură?

— Vreau să-nvăț mai repede meserie. Dom' Meluș. Sînt mare, vreau să fiu și eu om.

— Om? Ha, ha, ha. Și dom' Meluș își lovi cu mîinile pîntecul.

— Om, mă, tu? Dintr-un țărânoi ca tine nu poate ieși decît o slugă. Auzi, om! Ha, ha, ha...

...Culea își uitase pașii, fără să-și dea seama. „Om... Da, sînt om, oamenii cei mai oameni, comunistii, m-au primit azi în mijlocul lor. Eu sînt om. Tu ești prost, dom' Meluș. M-ai învățat însă să te urască. Ești prost, dom' Meluș. Și lacom... Și rău... Și pentru toate astea mie-mi vei da socoteală, în fiecare zi”. Se lovi de cineva, își ceru scuze și merse mai departe.

Toamna lui '51... Complexul Grivița Roșie Aici a început să învețe adevărată meserie. Avea 18 ani. Oamenii noi, preocupări noi. Și cazanele acelea mari de locomotive. Cînd era mic privea mirat trenul. „O nămilă ca asta, merge singură, fără cal, fără boi.” Acum privea mirat: „cum, un tînr, poate cu un an mai mare ca mine, conduce o echipă atît de mare de tineri”.

— Mă, Neculai, tu ești băiat deștept și înveți repede meseria. Și bătrînul cazangiu, comunistul Ion N. F. Ion, îl apucă de umeri privindu-l cu dragoste. Să știi că o să iasă om din tine.

— Privi mirat în jur. „Uite, fir-ar să fie, că am trecut de raion”. Se întoarse și după puțin timp intră într-o sală mare, plină de larma veselă a tinerilor.

— Tovarăși, brigada fruntașă pe raion, spuse cineva din prezidiu, este brigada condusă de tovarășul Neculai Culea din cadrul Complexului Grivița Roșie.

Băieții din brigadă îl împinseră pe Culea spre masa prezidiului, să primească drapelul.

Culea era puțin emoționat. „Într-o singură zi, atîtea. Am fost primit candidat de partid. Acum drapelul și...” și nu știe ce să mai facă. „Ce le-a zis băieților să spună?” A, da... Cazan... Încă unu!... Scurt... Fără vorbă multă”.

În sală, unul dintre băieții își înghionti tovarășul.

— Și pe asta. Avem tren. Pe complex, pe capitală, și acum pe raion... H...? Pe țără ai spus? Da, bine. Cred că-l luăm... Să vorbim cu Neculai.

Cine ar putea îndrăzni să-l spînzur Cenuș Cornel, vestitul miner din Petrița, șef de brigadă de tineret, cît e bătrîn? Desigur că dintre cei care-l cunosc, niciunul. „Utemistul cărunt” — cum îl spun tinerii — conduce brigada de tineret cu o deosebită pricepere și a crescut mineri care au fost atîmă minei Petrița. Iată-l pe Cenuș Cornel pe care l-a întotdeauna, bun prieten cu fiecare ortac, după terminarea șutului.

O figură luminoasă de luptător progresist

150 de ani de la nașterea lui Eftimie Murgu

Se împlinesc 150 de ani de la nașterea lui Eftimie Murgu, una din figurile luminoase ale mișcării revoluționare din 1848.

Născut în comuna Rudăria, raionul Almaș, regiunea Timișoara, Eftimie Murgu a studiat filozofia și dreptul la Budapesta obținând în 1834 titlul de doctor în drept. El și-a început munca didactică predând ca profesor de filozofie la Iași, trecând apoi la București unde a avut mulți elevi dintre fruntașii de mai târziu ai mișcării revoluționare din 1848, înaintea cărora și Nicolae Bălcescu, cea mai înaltă figură a revoluției din 1848.

Om învățat, cărturar și profesor de valoare, Eftimie Murgu a înțeles necesitatea zădăririi rânduieților feudale și s-a ridicat în apărarea intereselor poporului truditor, pentru triumful ideilor de libertate ale revoluției din 1848. Democrat-progresist convins, el a militat întreaga sa viață, alături de toți cei ce luptau pentru binele și libertatea poporului. Încă din primii ani ai activității sale didactice îl propovăduia cu curaj de la catedră studenților săi idei progresiste, antif feudale. Din această cauză și din pricina că Murgu de înțeles în legătură cu cercurile democratice, progresiste din Iași, în anul 1835 domnul Moldovei Mihail Sturdza l-a interzis săși mai înădu cursul de drept la Academia Mihăileană. În anul 1840 fiind în Țara Românească, Murgu se găsește în conducerea conspirației inițiate de un grup de patrioți progresiști, printre care și Bălcescu, care urmărea răsturnarea guvernului marilor boieri și promovarea unei constituții întemeiate pe desființarea privilegiilor boierilor, împrietenirea clăcășilor, înființarea republicii și organizarea unei pînă armate. După descoperirea și înăbușirea acestei conspirații Murgu e arestat împreună cu Nicolae Bălcescu și alți fruntași.

Ca cetățean străin, el e expulzat în Banat, locul lui de naștere, unde e ținut sub stare de arest pînă în 1842. După aceea el duce o intensă agitație printre plugarii din Banat care resimțeau din greu jugul marilor moșieri. Lubit și pretul de țărani pe care-l învâta să lupte contra asupriilor boierilor, pentru drepturile lor, Eftimie Murgu a fost urmărit și persecutat de organele stăpînitore. Arestat în 1845 pentru „crima de agitație împotriva stăpînitărilor de pămînt”, acuzat că a instigat locuitorii comunei Găvoajda împotriva moșierilor de pe acolo, el este aruncat în închisoare. Marți moșierii nu se dădeau înlături la nimic atunci cînd era vorba să lovească în cei ce luptau pentru desființarea privilegiilor boierilor și acordarea de libertăți poporului.

Eliberat din închisoare după decașarea revoluției maghiare din martie 1848, Eftimie Murgu a participat activ la revoluție, a fost ales deputat în parlamentul revoluționar maghiar și s-a încadrat în aripa stîngă, radicală a revoluției maghiare. El a fost unul din organizatorii luptei de eliberare națională și socială a poporului român. El a condus revoluționarii bănățeni, alăturîndu-se revoluționarii maghiari împotriva tiraniei habsburgice. Luptînd în revoluția maghiară el a ținut mereu legătura cu revoluționarii din Țara Românească și din Moldova.

Patriot revoluționar, Eftimie Murgu a înțeles just că poporul român își va putea dobindi eliberarea națională și socială numai

prin lupta comună alături de poporul maghiar împotriva dușmanului comun: jugul habsburgic, jugul curții imperiale de la Viena. Alături de Bălcescu el a luptat și s-a străduit să-l determine pe conducătorul revoluției maghiare Kossuth să adopte o poziție națională justă în legătură cu poporul român și în același timp să-l convingă pe Avram Iancu să lupte alături de revoluția maghiară, alături de revoluționarii unguri.

În zilele revoluției, Eftimie Murgu l-a înflăcărat la luptă pe bănățeni, vorbind la diferite adunări — cum a fost de pildă cea organizată de el la Lugoj — demascînd silnicia despotismului habsburgic și a nobilimii care țineau în mizerie și întuneric poporul.

Plini de furie, oamenii stăpînirii îl amenințau și-l numeau „buruiănă veninoasă”. Dar aceste injecții ale dușmanilor frînți al poporului răsunau ca o recunoaștere a patrioțismului și dragostei pentru popor a lui Eftimie Murgu. Atacurile furioase ale stăpînitărilor care-l calificau drept „rebel” și-l amenințau cu temnița și cu moartea Murgu le răspundea prin cuvîntările lui înflăcărate: „Timpul aristocraților a trecut... Rebel e acela care apasă poporul nu cel care ia parte la durerile lui”. Dragostea lui Eftimie Murgu pentru popor, pentru cauza revoluției din 1848, pentru cauza libertății poporului, se oglîndește și în scrisoarea pe care a trimis-o lui Nicolae Bălcescu după ce acesta i-a relatat despre revoluția din Țara Românească.

„M-a bucurat din inimă — spunea Murgu în această scrisoare trimisă la 8 (20) iulie 1848 — că ați izbutit a apuca cîrma țării și că libertatea a triumfat în țară. Altmînter fraților, fiți cu inimă și stați toți cu toții pentru libertate... Eu frate, să știți că am plîns de bucurie cînd am luat știrea despre triumful libertății în România”. În aceeași scrisoare Murgu îl sîlțuie pe Bălcescu să întărească forța armată a revoluționarilor pentru a putea asigura victoria revoluției.

Revoluția din 1848 a fost înfrîntă și în Țările Românești și în Transilvania. Ca membru al parlamentului revoluționar din Budapesta și ca unul din conducătorii revoluționari, Eftimie Murgu a fost condamnat la moarte. Mai tîrziu pedeapsa i-a fost comuțată în ani de temniță. Eliberat în 1853 el a continuat să lupte pînă la sfîrșitul vieții pentru idealurile sale progresiste pentru ideile înaintate ale revoluționarilor din 1848, pentru libertatea și binele poporului împotriva asupriitorilor.

Cauza fericirii poporului nostru, cauza libertății pentru care au luptat atîția patrioți printre care și luptătorul revoluționar Eftimie Murgu a triumfat abia în zilele noastre cînd oamenii muncii din țara noastră și-au cucerit după lupte grele, adevărată libertate. Sub conducerea partidului comunistelor care sînt păstrătorii și continuatorii celor mai bune tradiții de luptă patriotică ale poporului nostru, cei ce muncesc își făuresc o viață minunată, liberă, o viață de bunăstare și fericire așa cum nici n-au cunoscut să vizeze luptătorii progresiști din 1848.

Bogatele tradiții de luptă revoluționară pentru progres, pentru libertate ale poporului nostru ne însușesc în munca noastră pentru binele patriei, pentru socialism, pentru fericirea oamenilor muncii.

În cinstea celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român

În Editura de stat pentru literatură politică au apărut:

— Din lupta P.C.R. pentru închegarea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare în bătălia pentru Reforma Agrară din 1944—1945.

Studii și referate monografice volumul I

(apărut sub îngrijirea Institutului de istorie a partidului de pe lângă C. C. al P.M.R.). 304 pag. 5,55 lei

I. Feldman și V. Inoan — Despre munca organizațiilor de partid cu organizațiile sindicale. (colecția „În ajutorul activistului de partid”). 72 pag. 1,20 lei

Un spectacol extraordinar cu baletul „Fintina din Baccisarai”

Miercuri seara, a avut loc pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., un spectacol extraordinar cu baletul „Fintina din Baccisarai” de B. Asafiev, la care și-au dat concursul soliștii ai Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. din Moscova.

La spectacol au asistat numeroși oaspeți de peste hotare invitați la cel de-al 2-lea Congres al P.M.R.

Soliștii sovietici J. T. Jdanov, artist emerit al R.S.F.S.R. și N. N. Cioborova au interpretat rolurile Vailay și Maria. Celelalte roluri au fost interpretate de soliștii romîni.

LUPTA DE CLASĂ

Organ Teoretic și Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Seria a V-a. Anul XXXV, Nr. 12 decembrie 1955

SUMAR:

Editorial: Oamenii muncii întîmpină Congresul partidului în plin avînt creator.

Popa Gherasim: Probleme actuale ale industriei metalurgice și construcțiilor de masini.

Tr. Săvulescu, Gr. Obreja: Cercetările științifice în agricultură și introducerea rezultatelor lor în producție.

M. Frunză: Caracterul militant al ideologiei socialiste.

G. Lupșa: Un izvor nesecat de învățămînt (Despre „Rezoluțiile și hotărîrile congreselor, conferințelor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ale plenarelor C.C.”, partea a II-a).

B. Stoian: Consolidarea păcii și dezvoltarea colaborării internaționale — obiective pe deplin realizabile.

Din experiența muncii de partid

P. Blajovici: Conducerea organizațiilor U.T.M. — în centrul atenției organizațiilor de partid.

Informații de partid: Organizația de bază P.M.R. de la uzina „7 Noiembrie” în fruntea luptei pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea Congresului al II-lea al partidului; organizațiile de partid din București intensifică munca ideologică; propunerile membrilor de partid în legătură cu proiectul Statutului modificat al P.M.R.

Comunicări

Mihai Roller: Despre răscoala Flotei romine din decembrie 1917 — aprilie 1918 și lupta marinarilor romini pentru apărarea Revoluției din Octombrie.

Critică și Bibliografie

M. Pricop, R. Paraschiv: O carte despre dezvoltarea petrolului în România (Gh. Ravas: „Din istoria petrolului românesc”).

Articole și materiale publicate în revista „Lupta de clasă” în 1955.

Acordarea Premiului de Stat al Republicii Populare Romine pentru lucrările deosebit de valoroase realizate în anul 1954

(Urmare din pag. 1-a)

CLASA 2-a ÎN VALOARE DE 25.000 LEI

1. Compozitorul Ovidiu Varga — pentru oratoriul „Scînteia eliberării”.

2. Compozitorul Gherasie Dendrino — pentru opera „Lăsați-mă să cînt”.

b. Interpretare

CLASA 1-a ÎN VALOARE DE 30.000 LEI

Violoncelistul Vladimir Orlov — pentru interpretarea concertelor pentru violoncel și orchestră de Hacıaturan, Dvorak, Boccherini și variațiunile pe o temă rocoocă de Ceaikovski.

CLASA 2-a ÎN VALOARE DE 25.000 LEI

1. Pianistul Silvia Șerbescu — pentru interpretarea concertelor pentru pian și orchestră simfonică de Prokofiev (nr. 3) și Rahmaninov (nr. 2).

2. Cîntăreței Maria Tănase — pentru interpretarea cîntecelor populare romînești.

1. — În domeniul cinematografiei

CLASA 2-a ÎN VALOARE DE 25.000 LEI

Colecțiivii format din: Dinu Negreanu, regizor, Ion Dumitrescu, compozitor, George Vraca, actor, Corina Constantinescu, actriță, Andrei Codarcea, actor, Nucu Păunescu, actor, Darie Iurie, actor, pentru filmul „Nepoții gornistului”.

m. — În domeniul picturii și artei grafice

a. Pictură

CLASA 1-a ÎN VALOARE DE 30.000 LEI

1. Pictorul Corneliu Baba — pentru tabloul „Odihnă pe cîmp” din seria 1907 și ilustrațiile la romanul „Mitrea Cocor” de M. Sadoveanu.

2. Pictorul Ștefan Szönyi — pentru tabloul „Ecaterina Varga”.

CLASA 3-a ÎN VALOARE DE 15.000 LEI

Pictorul Bela Nagy Abody — pentru tabloul „Critică”.

b. Artă grafică

CLASA 1-a ÎN VALOARE DE 30.000 LEI

Pictorul grafician Jules Perahim — pentru ilustrațiile la romanul „Istorisii vechi și nouă” de M. Sadoveanu, la romanul

P E S C U R T

În parcul din fața sediului sfatului popular al orașului Tg. Mureș, din Piața Eroilor Sovietici — a fost dezvelită miercuri 21 dec., statuia lui I. V. Stalin.

Așezat pe un soclu înalt din marmură roșie, statuia a fost realizată de sculptorii Ștefan Gsovass, distins cu Medalia de Aur a Păcii, și Izsak Martin.

La solemnitatea dezvelirii monumentului au participat numeroși oameni ai muncii, studenții și elevii. Au luat cuvîntul tovarășii Gheorghe Lungu, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular al Re-

giunii Autonome Maghiare, Szöcs Bela, președintele comitetului executiv al sfatului popular al orașului Tg. Mureș, și Kiss Albert, prim-secretar al comitetului orașenesc de partid.

În zilele de 20 și 21 decembrie a avut loc în Capitală sesiunea extraordinară a Institutului de cercetări zootehnice al R.P.R., organizată în cinstea celui de-al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

În cadrul sesiunii au fost prezentate 20 de

referate și comunicări științifice privind rezultatele parțiale obținute de către oamenii de știință din domeniul creșterii animalelor în anul 1955.

Colectivul teatrului de stat din orașul Stalin împîlîna Congresul Partidului cu o nouă premieră. Ieri a avut loc premiera piesei „Cetea de foc”, piesă în patru acte de Mihail Davidovici, laureat al premiului de stat. Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

O întîlnire prietenească

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală au venit marți seara oaspeții dragi: grupul de tîrșiți din R.S.S. Moldovenească care vizitează în aceste zile țara noastră. Ei s-au întîlnit aici cu prietenii din România, scriitorii, sculptorii, juriștii, economiștii, ziarisții, oameni ai muncii din întreprinderi.

La sosirea oaspeților au fost salutați cu căldură de tov. Orlav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S. și I. Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S. Din partea grupului de tîrșiți a mulțumit poetul moldovean Bogdan Istru.

În cinstea oaspeților, orchestra de muzică

populară „Barbu Lăutaru” a Filarmonicii de Stat „George Enescu” a prezentat un spectacol de muzică romînească, după care tîrșiții din Uniunea Sovietică s-au întîlnit amical cu prietenii din țara noastră. Într-un grup se discutau probleme ale artei și culturii, în altul probleme ale economiei agrare și probleme juridice.

Scriitorii din R.S.S. Moldovenească Bogdan Istru și Igor Crețu au purtat discuții prietenești cu scriitorii romîni A. G. Vaide și Nina Cassian, iar sculptorul Victor Kravonkiak cu sculptorii Dorlo Lazăr și G. Anghel. Prof. Nicolai Frolov și zoologul

Samoil Nikanski s-au întâlnit cu un grup de colaboratori științifici ai Icar-ului din care au făcut parte prof. Gherasim Constantinescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., inginerul V. Comarnescu, candidații în științe agricole Daniel Löbl, Constantin Rafailă și alții.

În seara petrecută la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice între membrii grupului de tîrșiți din R.S.S. Moldovenească și oamenii noștri de artă, știință și cultură, muncitori și tehnicieni din întreprinderi s-au legat prietenii de care cu toții își vor aduce amînta cu plăcere.

(Agerpres)

P. M. R. — conducătorul luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii

Conducînd poporul nostru muncitor pe drumul socialismului, Partidul Muncitoresc Român duce cu fermitate politica de industrializare socialistă a țării. Partidul ne învîta că pirghia construirii economiei socialiste este dezvoltarea industriei și în primul rînd dezvoltarea cu precădere a industriei grele ca o condiție a înzestrării tuturor celorlalte ramuri ale economiei cu tehnica modernă. Asigurarea cantităților mereu crescînde de materii prime necesare industriei, îmbunătățirea aprovizionării populației orașelor și centrelor muncitorești în continuă creștere, ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare cer însă ca și agricultura să se dezvolte mereu, să dea producții tot mai mari de cereale. Dar lucrul acesta îndeplinește cu lichidarea exploatarea și a izvorului de generare a capitalismului la sate se poate realiza numai pe calea trecerii de la gospodăriile țărănești mici și mijlocii, înapoiate și fărîmiate, la formele cooperării de producție agricolă unde se poate face agricultura științifică, de mare productivitate. Așa cum ne arată partidul — socialismul trebuie să fie construit nu numai la orașe, ci și la sate. Datorită politicii înțelepte a partidului de dezvoltare cu precădere a industriei grele a fost creată baza tehnico-materială pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Călușindu-se după genialul plan cooperatist al lui Lenin și aplicîndu-l creator la condițiile țării noastre, partidul a elaborat marelui plan de transformare socialistă a agriculturii noastre. Încă în rezoluția Plenarei C. C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949, partidul a arătat țărănilor muncitori că numai marea gospodărie socialistă este singura în stare să-i scape definitiv de exploatarea chibărească și de sărăcie. Faptele, viața, arată clar superioritatea marii gospodării socialiste în agricultură. În gospodăria colectivă pămîntul este comasat, se poate organiza o rotație rațională a culturilor și, ceea ce este deosebit de important, se pot folosi larg mașinile și tractoarele. Aceasta dă posibilitate colectivității să facă lucrările mai repede și mai bine, să aplice metodele agrotehnice din cele mai înaintate pe care gospodăriile individuale cu greu le pot aplica. Totodată, cu forțe unite, membrii gospodăriilor colective pot dezvolta larg

ramuri de producție ca creșterea animalelor, grădinaritul, stupăritul care aduc venituri mari gospodării și fiecărui colectivităș. Ce înseamnă posibilitățile oferite de munca în comun arată chiar și asemenea forme simple de cooperare în muncă ca asociațiile de producție agricolă, asociații care obțin sporuri însemnate de recoltă.

Sub conducerea partidului se duce muncă politică pentru trecerea de bună voie, pe baza liberului consimțămînt, a țărănimii muncitoare pe făgașul marii gospodării socialiste, se duce lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Au fost create 222 S.M.T.-uri fiind puse la dispoziția agriculturii 29.745 tractoare (convenționale de 15 C.P.), 6.000 secerători legători, 15.259 batoze, 12.000 se mănători, 1572 combine și mii de alte mașini agricole. Pe această bază și ca urmare a muncii de convingere a țărănilor muncitori pentru a pași de bunăvoie pe calea gospodării socialiste, au fost înființate pînă acum aproape 6000 de gospodării agricole colective și întovărășiri, cuprinzînd peste 366.000 familii. Sectorul socialist al agriculturii (de stat și cooperatist) cuprinde astăzi aproape 35 la sută din suprafața agricolă în care intră și pășuni, înfețe, vii, livezi. Folosind imensele avantaje pe care le oferă lucrarea în comun a unor mari suprafețe de pămînt și bucurîndu-se de numeroase înlesniri din partea statului (credite avantajoase pe termen lung, reduceri la colectări etc.) țărănimii muncitoare din sectorul socialist al agriculturii produc mai mult cu cheltuieli mai puține, obțin recolte bogate și scot venituri mari. Niciodată în trecut țărănimii din comuna Coarnele-Ca-prei-regiunea Iași n-au crezut că s-ar putea obține prin partea locului o recoltă de 4000 kg. grâu la hectar. Membrii gospodării colective din această comună au obținut însă în vara aceasta de pe o suprafață de 21 hectare o producție de 4020 kg. grâu la hectar în vreme ce producția medie pe loturile individuale a fost de numai 1500—1600 kg.

Membrii întovărășirilor agricole din comuna Apa, raionul Satu Mare, au obținut anul acesta la grâu cu aproape 1000 kg. mai mult la hectar decît țărănimii muncitori cu gospodărie individuală din aceeași comună. Pot fi date multe asemenea exemple. Recoltele mari și dezvoltarea largă a diferitelor ramuri de producție în G.A.C.-uri fac ca veniturile colectivitășilor să întrecă mult

veniturile țărănilor cu gospodării individuale. Gospodăria colectivă „Filimon Strbu” din satul Călarășii Vechi, raionul Călarășii, a repartizat membrilor ei pentru o tuncă: 5,50 lei, 3.600 kg. grâu, 4 kg. porumb boabe, 0.600 kg. floarea soarelui, 0.274 kg. orz, 0.410 kg. mazăre, 0.70 kg. cartofi, 2.249 kg. legume, 6.300 kg. furaje diferite, 11.800 kg. paie și multe alte produse ca: lînă, țesături, fire de bumbac, brînzetur etc. Nu-i de mirare că astfel stînt lucrurile numeroși colectiviști și-au făcut case noi, și-au cumpărat mobilă și aparate de radio, biciclete. Și iată un fapt din satul Pricaz, raionul Orăștie. Înainte de a intra în gospodăria colectivă, țărănii muncitori Ion Adam din acest sat era șoseful unui din oamenii „ni mai săraci. Împreună cu familia sa el stăpînea 1.80 ha. pămînt. Alțeva nu avea. Și de aceea o ducea greu de tot. De cînd a intrat în colectiv și primește — ca fiecare colectivităș — plata după munca depusă, Ion Adam, muncind cu hărnicie și a făcut casă cu patru camere, și a cumpărat îmbrăcămînt pentru el și ai săi și are hrană din belșug. Pe lângă casă, are o vacă cu vitel, o scroafă cu porci, oi, păsări etc. În anul acesta el a primit pentru zile-muncă lucrute, nu mai ca avans de 40 la sută produse și bani în valoare de 5499 lei. Țărănii mijlociaș Ion Junie din același sat care n-a intrat în G.A.C. are împreună cu familia sa 5,11 hectare teren arabil. Deși este unul din cei mai harnici țărani muncitori din sat și culege recolte sporite el n-a obținut nici pe departe atîtea venituri cît au obținut colectivitășii.

Datorită politicii partidului avem astăzi în țară numeroase gospodării agricole înfloritoare care prin realizările lor sînt cel mai bun îndemn pentru toți țărănimii muncitori de a porni cît mai curînd pe calea arătată de partid, pe calea unei vieți îmbelsugate, fericite. Pornind de la indicațiile lui Lenin că la baza muncii de transformare socialistă a agriculturii trebuie să stea trecerea cu strîcete la principiiu liberului consimțămînt, partidul desfășoară o intensă muncă de lămurire a țărănimii muncitoare asupra superiorității agriculturii socialiste. Partidul a atras în repetate rînduri atenția că orice încercare a principiiu liberului consimțămînt, orice presiune economică sau administrativă față de țărani muncitori pentru a-i sili să intre în gospodăria colectivă sau întovărășire va

fi sancționată cu severitate. Dar condamntul cu asprime orice încercare a liberului consimțămînt partidul respinge ca fiind profund dăunătoare concepția greșită a „mersului de la sine” în transformarea socialistă a agriculturii.

În ultimii ani, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri importante menite să stimuleze inițiativa țărănilor muncitori cu gospodării individuale de a folosi din plin resursele gospodăriilor lor în vederea sporirii producției agricole și animale. Măsurile acestea s-au dovedit a fi pe deplin juste. Un rezultat semnificativ este îmbunătățirea aprovizionării populației orașelor cu produse agricole. Cooperativizarea agriculturii este un proces mai mult sau mai puțin îndelungat. În cursul căruia mica gospodărie țărănească mai păstrează un timp rolul preeminent în producția agricolă. De aceea politica de cointerensare a țărănilor muncitori individuali în sporierea producției, sprijinirea micii gospodării sînt necesare pentru asigurarea aprovizionării populației cu alimente și a industriei cu materii prime agricole. Gospodăria cooperatistă nu se opune gospodării individuale, nu e dușmana ei. Realizările colectivitășilor sînt un îndemn pentru țărani muncitori de a pași pe calea colectivismului. Drumul socialismului la sate nu trece prin sărăcirea țărănimii ci dimpotrivă, prin ajutorarea gospodăriilor țărănești individuale, prin ridicarea nivelului lor economic și tehnic. Măsurile de cointerensare materială a țărănilor muncitori pentru sporierea producției agricole, luate de partid și guvern, îmbină strîns sarcinile ridicării producției agricole cu cele ale transformării socialiste a agriculturii. Stimulînd țărani muncitori să folosească cît mai larg mașinile și să aplice rețetele agrotehnice înaintate, aceste măsuri dau țărănilor posibilitatea să înțeleagă și să se convingă prin propria sa experiență de avantaje aplicării tehnicii noi și a regulilor științifice. Și tocmai aceste înțelegeri li „deschid poarta” spre formele cooperatiste de muncă. Țărani muncitori cu gospodării individuale pot și trebuie, în propriul lor interes și în interesul patriei să muncească mai bine și mai mult; ei au sprijinul organelor de partid și de stat în această direcție. Dar rezultatele pozitive obținute în sporierea producției agricole a țărănilor muncitori individuali și munca noastră strălucitoare de zi cu zi ca aceste rezultate să fie mai mari nu pot face pe nimeni să închidă ochii în fața faptului că mica gospodărie țărănească nu este în stare să obțină o cantitate mare de produse-marfă după cum ne e în stare să asigure țărănilor muncitori un asemenea nivel de trai ridicat ca acela pe care-l poate asigura gospodăria colectivă. Partidul ne învîță că problema îmbunătățirii serioase a aprovizionării populației muncitoare de la

orașe și sate, rezolvarea deplină a problemei cerealelor și a problemei cîrnii, lănelui și grăsimilor, bunăstarea țărănimii muncitoare, este strîns legată de transformarea socialistă a agriculturii. Iar trecerea maselor de țărani muncitori pe făgașul socialismului necesită o muncă perseverentă și de durată, eforturi mari, continue. Munca pentru continuă întărire și dezvoltare a formelor socialiste în agricultură — ne arată partidul — nu este o sarcină de sezon, de „campanie”, ci o sarcină permanentă.

A lupta pentru consolidarea economico-organizatorică a G.A.C.-urilor și a întovărășirilor existente, a desfășurare fără încetare munca politică de lămurire a țărănimii muncitoare, a-i convinge pe țărani muncitori să pășescă hotărîți pe calea gospodării colective, pe calea unor asemenea forme de cooperare ca: grupele de într-ajutorare în muncă, asociațiile de producție agricolă, întovărășirile, — iată sarcini din cele mai importante pe care partidul le-a trasat tuturor celor ce muncesc.

Partidul ne învîță că transformarea socialistă a agriculturii are de împlinit la sate împotriva celor mai numeroase clase de exploatare — căpătîșii satelor — chibaurii. Partidul chemă la vigoare și lămurire revoluționară, la demascarea și zdrobirea acțiunilor dușmănoase ale chibaurilor îndreptate împotriva G.A.C.-urilor, întovărășirilor sau a altor forme de cooperare în muncă.

Partidul a pus în fața Uniunii Tineretului Muncitor sarcina de a contribui din plin la munca de transformare socialistă a agriculturii.

Utemiștii de la sate trebuie să știe să arate țărănilor muncitori exemple și fapte concrete, convingătoare despre superioritatea gospodăriilor colective.

Agitatorii și activiștii utemiști nu se pot mulțumi cu faptul că au stat odată de vorbă cu un țărăn muncitor. Pentru a încredința cu succes munca lor ei trebuie să discute de mai multe ori cu cel pe care vor să-l convingă și dacă e necesar, să vorbească și cu soția și copiii acestuia.

Dar, pentru a duce o muncă concretă de lămurire, tinerii trebuie să fie bine pregătiți. Ei trebuie să cunoască bine și să popularizeze larg statutul model al G.A.C.-ului. Ei trebuie să cunoască exemple cît mai concrete, cît mai multe, care să ilustreze cît de mult s-a schimbat în bine viața țărănilor muncitori care au intrat în gospodăria colectivă sau în întovărășire. Cu atît mai convingătoare vor fi aceste exemple cu cît ele vor fi luate din raionul sau chiar din comuna respectivă. Organizațiile U.T.M. și toți utemiștii de la sate pot și trebuie de asemenea să-i aducă contribuția lor la organizarea și pregătirea temeinică de vizite ale

țărănilor muncitori în gospodăriile colective frunzase.

Popularizînd succesele colectivitășilor, utemiștii agitatori și activiștii utemiști nu trebuie să cedească înăsa greutății și lipsurii pe care le mai au încă gospodăriile colective ci ei să arate cauzele lor reale și să dovedească că prin muncă unită ele pot fi înlăturate. Utemiștii pot dovedi cu ușurință că acolo unde există slăbiciuni în viața unor gospodării colective ele se datoresc respectivelor statutului model, lipsei de grijă pentru întărirea avutului obșteșc etc., adică unor lipsuri locale care pot și trebuie să fie lichidate. Utemiștii din gospodăriile colective au datoria să-i atragă pe utemiștii și tinerii țărani muncitori cu gospodărie individuală către G.A.C. și prin acțiuni artistice, culturale sau sportive comune.

Luptînd pentru întărirea economico-organizatorică a G.A.C.-urilor, pentru crearea de noi gospodării colective, utemiștii au totodată datoria să se ocupe îndeaproape de întărirea întovărășirilor agricole și crearea de noi întovărășiri. Tineretul și-a adus contribuția la crearea de G.A.C.-uri și întovărășiri, la crearea de G.A.C.-uri și întovărășiri. Astfel, organizațiile de bază U.T.M. din Tîltur, raionul Gherla, din Voineasa, raionul Baș, din Buturugeni, raionul Mihăilești au contribuit din plin la înființarea întovărășirilor agricole de pe acolo. Tinerii, utemiștii pot și trebuie să-și aducă un aport puternic, mereu mai însemnat la dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii.

În toată munca lor, de sprijinire a acțiunilor pentru crearea de noi G.A.C.-uri și întovărășiri agricole, utemiștii nu trebuie să uite că chibaurii încearcă în fel și chip să împiedice pe țărani muncitori de a pași pe calea unei vieți noi. Urmind îndemnul partidului, organizațiile U.T.M. de la sate au datoria să sporească vigilența tinerilor țărani muncitori față de uneltirile chibaurilor.

De peste HOTARE

Moscova a făcut o primire festivă lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 decembrie, Moscova a făcut o primire festivă lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem, care s-au înnoptat din călătoria făcută în India, Birmania și Afganistan.

Pe aeroport, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost întâmpinați de L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoiian, V. M. Molotov, M. G. Peruhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Vorosilov, N. M. Svernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov, M. V. Hrușciuc, A. N. Kosighin, V. A. Malțev, I. P. Tevosian, A. P. Zaveniaghin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; D. S. Korotcenko, O. V. Kuusinen, și M. D. Tarasov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; A. P. Volkov, președintele Sovietului Unional al Sovietului Suprem al U.R.S.S.; V. T. Lașin, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S.; miniștri ai U.R.S.S.; mareașal al Uniunii Sovietice, conducătorii departamentelor și instituțiilor centrale ale U.R.S.S.; reprezentanți ai organizațiilor de partid; comsomolitei, sovietice și sindicale din țară, deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S., deputați ai Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

Printre cei prezenți se aflau membrii corpului diplomatic, ziaristi sovietici și străini.

Avionul a aterizat la ora 15 și 16 minute.

N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., coboară din avion. Aerodromul răsună de aplauze și aclamații. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov răspund cu căldură, cordial, ovaiilor. Un grup de elevi se apropie și le oferă buchete de flori.

Pe aeroport a început mingul. M. A. Iasnov, președintele Comitetului executiv al Sovietului orașesc al deputaților oa-

menilor muncii din Moscova, a rostit un scurt cuvânt de salut.

Cuvîntul lui M. A. Iasnov

Dragi tovarăși!

Astăzi întâmpinăm cu cea mai mare bucurie pe tovarășii Nikita Sergheevici Hrușciov și Nicolai Alecsandrovici Bulganin care au vizitat timp de o lună țările noastre, India, Birmania și Afganistan și îi felicităm din toată inima că s-au întors cu bine la Moscova.

Poporul nostru și întreaga omenire progresivă nu vor uita niciodată rolul de cea mai mare importanță pe care l-au avut personal în această privință tovarășii Hrușciov și Bulganin. În continuare vorbitorul a spus:

Locuitorii Moscovei nu numai că au urmărit și s-au bucurat de desfășurarea vizitei dvs., ci s-au străduit să și sporească contribuția la construirea comunismului. Sintem bucuroși să vă raportăm dvs., Nikita Sergheevici și Nicolai Alecsandrovici, că lucrătorii din industria Moscovei au îndeplinit la 14 decembrie, înainte de termen, planul de lucru pe anul 1955, și se pregătesc să îndeplinească cu bune și cu cinste cel de al 20-lea Congres al partidului nostru.

Prin succesele obținute în muncă, oamenii muncii din capitala noastră își demonstrează cu o nouă vigoare dragostea profundă, unitatea și devotamentul față de guvernul nostru sovietic și față de organizațiile tuturor victoriilor noastre — Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice!

Îngăduiți-mi să declar deschis mingul oamenilor muncii din orașul Moscova consacrat întâmpinării tovarășilor Nikolai Alecsandrovici Bulganin și Nikita Sergheevici Hrușciov.

Pe aeroport răsună solemn imnul de stat al U.R.S.S.

Apoi M. A. Iasnov dă cuvîntul reprezentanților lucrătorilor din industria orașului Moscova — N. M. Kuzmin, strungar la uzina

„Krasnii Proletarii”, laureat al premiului Stalin și deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R.

Cuvîntul lui N. M. Kuzmin

Dragi tovarăși!

Mi-a revenit deosebită cinste de a saluta în numele muncitorilor din Moscova pe tovarășii Hrușciov și Bulganin întorși dintr-o călătorie atât de însemnată. Mai departe vorbitorul a spus:

Călătoria dvs., scumpii noștri Nikita Sergheevici și Nicolai Alecsandrovici, a constituit o contribuție uriașă la cauza întăririi păcii și securității popoarelor. Vă mulțumim din toată inima pentru aceasta. Avem o încredere nemărginită în guvernul și partidul nostru și vom depune toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist.

Apoi s-a dat cuvîntul reprezentanților intelectualilor din orașul Moscova — A. V. Feodorov, învățătoare la școala nr. 494, învățătoare emerită a R.S.F.S.R.

Cuvîntul lui A. V. Feodorov

Dragii noștri Nikolai Alecsandrovici și Nikita Sergheevici!

Dragi tovarăși!

În numele intelectualilor din capitala noastră, în numele învățătorilor și numeroșilor noștri elevi vă salut călduros din toată inima în scumpa noastră Moscova. În continuare vorbitorul a spus:

Salutind reînnoarea dvs. în patrie, noi, educatorii unei generații, vrem să vă asigurăm încă odată că ne vom consacra toate forțele inimii și minții, întreaga noastră experiență și toate cunoștințele noastre cauzei păcii și educării tinerilor și tinerelor noastre ca adevărați luptători pentru tot ceea ce este nou și progresiv, capabil să rezolve în practică cele mai complicate sarcini ale construcției comunismului.

A luat apoi cuvîntul N. S. Hrușciov care este întâmpinat cu aplauze.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Tovarăși! Dragi prieteni!

Îngăduiți-mi în primul rând să vă mulțumesc din toată inima pentru această primire deosebit de caldă și emoționantă.

După ce am trecut o lună de zile în cele trei țări prietene — India, Birmania și Afganistan — ne-am întors aici cu multe impresii puternice. Și cea mai vie dintre aceste impresii este amintirea dragostei puternice și a respectului sincer pe care popoarele Indiei, Birmaniei, Afganistanului le nutresc față de țara noastră, față de popoarele Uniunii Sovietice.

Am acceptat invitația guvernelor Indiei, Birmaniei și Afganistanului de a vizita aceste țări, pentru că în fața noastră stătea un tel simplu și clar: acela de a întări și mai mult prietenia și colaborarea care s-au stabilit între aceste țări și Uniunea Sovietică.

Nu găsesc cuvinte pentru a exprima căldura și entuziasmul pe care l-a manifestat față de noi marea popor indian. Aceasta a fost o manifestare a dragostei fraterești, deosebit de cordiale pe care o nutrește poporul Indiei față de popoarele Uniunii Sovietice.

Am fost primiți foarte călduros de primul ministru al Indiei, domnul Nehru, și de colegii săi.

Cu aceeași căldură și ospitalitate am fost primiți în Birmania și în Afganistan atât de poporul și de conducătorii acestor țări. Cei drept, acolo nu au avut loc minguri și a dănatul atât de mari ca în India, dar și acolo popoarele au manifestat aceeași dragoste fierbinte față de Uniunea Sovietică, față de marea noastră popor sovietic.

Cînd vedeam manifestările acestei dragoste fraterești a popoarelor Asiei pentru țara noastră, gîndul nostru zbura încoace și în mințile noastre apărea chipul marelui lăitan — chipul poporului sovietic, popor eor,

popor creator. Lui, poporul sovietic, își datoră țara noastră marea.

Și inimile noastre se umpluau de mîndrie cînd ne gîndeam că noi stăpînim fiii marelui popor sovietic, solii și sîntorii lui.

În cuvîntările pe care le-am rostit în India, Birmania și Afganistan am demastat politica criminală a colonialiștilor, care stăpînesc vreme îndelungată aceste țări, au adus uriașe prejudicii popoarelor lor și au întărit pentru mult timp dezvoltarea economică a acestor țări.

Popoarele Indiei, Birmaniei și Afganistanului au aprobat cuvintele noastre deoarece ele erau cuvintele adevărate.

Dar cu cită ură turbată au întâmpinat aceste cuvinte unii lideri din țările burgheze și mai ales presa reacționară. Aceasta ură este lesne de înțeles. Sistemul colonial se prăbușește.

Regimurile coloniale sînt o rușine pentru omenirea contemporană. Noi am spus aceasta și vom continua să o spunem atît timp cît există colonialismul.

Tovarăși! Dragi prieteni!

Aș vrea să vă spun multe despre vizita noastră importantă și extrem de interesantă. Acest lucru nu se poate face însă într-o singură expunere și — cu atît mai puțin într-o expunere ca aceea făcută acum, cînd abia ne-am întors la Moscova.

Ne-am întîlnit cu cei mai distinși oameni, cu reprezentanți ai celor mai diferite clase. Muncitorii, țărani, intelectualii admiră sincer realizările țării noastre și le aprobă cu căldură.

Toți oamenii, fără excepție, relevînd succesele țării noastre, și-au exprimat admirația față de realizările Uniunii Sovietice. Ei au declarat că aprobă politica externă de pace a țării noastre și eforturile guvernului sovietic îndreptate spre menținerea și întărirea păcii în întreaga lume.

Poporul Indiei de 370 de milioane, precum și popoarele Birmaniei și Afganistanului, ne sînt aliați în lupta pentru pace în întreaga lume.

India este un mare și bun prieten al țării noastre. Ca și Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, India se situează în mod ferm pe pozițiile luptei pentru pace.

În India, China și Uniunea Sovietică, după cum ne învăță V. I. Lenin — constituie o forță invincibilă.

Tovarăși!

Vizita noastră în India, Birmania și Afganistan s-a desfășurat într-o perioadă cînd întreaga țară sovietică se pregătește să îndeplinească cu bune și cu cinste cel de al 20-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Noi mergem în îndeplinirea Congresului al 20-lea al partidului cu mari succese atît în întărirea continuă a statului sovietic socialist, cît și în întărirea poziției internaționale a țării noastre. Dar acest lucru nu ne dă nici un drept să ne mulțumim cu cele realizate.

Sarcina noastră este de a întări pe toate căile economia noastră națională și mai ales temelia ei — industria grea, de a asigura avîntul continuu al tuturor ramurilor economiei naționale, de a întări prietenia popoarelor țării noastre, unitatea moral-politică a tuturor celor ce muncesc în societatea noastră socialistă.

Noi pășim pe un drum sigur spre țelul nostru mare — construirea comunismului în țara noastră.

Trăiască marea noastră partid comunist — inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!

Trăiască patria noastră sovietică — bastionul păcii și securității popoarelor!

Se dă apoi cuvîntul lui N. A. Bulganin care este întâmpinat cu aplauze.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Dragi tovarăși!

N-am cuvinte să vă exprim marea bucurie pe care o încercăm în vederea scumpelor noastre Moscove, în întîlnirea cu dvs. dragi prieteni. Vă mulțumim mult pentru primirea atât de călduroasă și atât de cordială. Vizita noastră, minunată din toate punctele de vedere, a durat mai mult de o lună. Deșigur, nu ajunge o lună să se cunoască bine India, Birmania și Afganistanul, toate laturile vieții acestor țări, mai ales ale unui stat atît de mare cum este India. Și totuși am văzut multe și am aflat multe.

Am fost pătruns de sentimente de cea mai mare mîndrie pentru patria noastră cînd am văzut entuziasmul de nedescris cu care am fost întâmpinați noi, reprezentanții poporului sovietic, în orașe și sate. Orîndu am fost ne-am dat seama că față de Uniunea Sovietică se nutrește cea mai fierbinte recunoștință pentru politica ei externă de pace, pentru politica de prietenie și colaborare între popoare.

Ne-am convins că țările pe care le-am vizitat sînt țări iubitoare de pace, că popoarele și guvernele acestor țări năzuiesc spre colaborare pașnică cu toate statele.

Cele cinci mari principii ale coexistenței pașnice și colaborării — iată baza pe care ne construim noi relațiile cu state cu sisteme social-politice diferite.

Vedem cum tot mai multe state aderă la aceste principii. Prietenia noastră cu marea India, cu Birmania și Afganistanul constituie o minunată pildă a triumfului principiilor leniniste ale politicii externe a statului sovietic. Aceasta este o măreață succursă istorică.

În timpul vizitei noastre ne-am convins

de marea importanță pe care o are contactul personal dintre oamenii de stat în vederea stabilirii înțelegerii reciproce și a relațiilor de prietenie, în vederea colaborării multilaterale și a legăturilor dintre țări. Contactele noastre cu personalitățile conducătoare din India, Birmania și Afganistan, ne-au ajutat să ne înțelegem mai bine unii pe alții, să găsim puncte de vedere asemănătoare asupra celor mai importante probleme ale vieții internaționale, să găsim căile juste de rezolvare a problemelor legale de colaborare și relații. Știiți prea bine din presă că un rezultat al vizitei noastre în India, Birmania și Afganistan au fost declarațiile comune. Aceste documente istorice importante marchează o nouă etapă în dezvoltarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și țările din aceste țări.

Năzuința noastră reciprocă spre prietenie și colaborare a făcut cu puțință obținerea unor rezultate bune și în tratativele legate de extinderea comerțului, a legăturilor economice, culturale și de altă natură. La baza acestor legături stă principiiul nostru imuabil al egalității și avantajului reciproc. Sintem pentru colaborare economică și pentru relații care nu urmăresc impunerea de condiții și obligații politice. Vizita noastră a fost atît de bogată și utilă în ceea ce privește rezultatele obținute, datorită amabilității și ospitalității excepționale, manifestate față de noi de către stîmulari prim ministru al Indiei, dl. Jawaharlal Nehru, de dl. prim ministru U.Nu, de stîmulari prim ministru al Afganistanului, dl. Muhammed Daud.

Folosesc acest prilej pentru a le transmite încă odată, din toată inima recunoștința noastră.

Dar toate acestea nu sînt pe placul tuturor. Vizita noastră și cuvîntările noastre, în deosebi cele spuse de tovarășii Nikita Sergheevici Hrușciov, au provocat nu numai aprobarea entuziastă a prietenilor, ci

și indignarea furtunoasă a preselor reacționare și a unor personalități din viața publică și de stat cu multă greutate din țările occidentale, mai ales din Anglia. În legătură cu aceasta putem doar să spunem: noi nu le plac declarațiile noastre sincere privind politica lor colonialistă, lor nu le place prietenia noastră cu India, Birmania și Afganistan. Dar nouă această prietenie ne place foarte mult, este bine venită pentru noi. (Aplauze).

Această prietenie a popoarelor a întărit frontul țărilor iubitoare de pace, l-a unit și mai strîns. Frontul țărilor iubitoare de pace a devenit și mai puternic. Ei se va întări și mai mult și sintem convinși că el va învinge.

Trăiască prietenia și colaborarea între popoare — cel mai important factor al păcii în întreaga lume! (Aplauze, urale)

M. A. Iasnov declară mingul închis Orchestra întonează imnul de stat al U.R.S.S. Participanții la mingul aplaudă pe conducătorii partidului comunist și al guvernului sovietic aliați în tribună.

N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin iau loc într-o mașină deschisă și părăsesc aeroportul în ovaiile celor prezenți.

Pe întregul drum de la aeroportul central și pînă la Kremlin, sute de mii de oameni i-au salutată cu căldură pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov. Nu conțeneau aplauzele furtunoase, aclamațiile în cîntecul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în cîntecul guvernului sovietic, în cîntecul lui N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin care au îndeplinit cu succes misiunea de bunăvoință ce le a fost încredințată, misiunea întăririi prieteniei între U.R.S.S. și India, Birmania și Afganistan, misiune, ale cărei rezultate contribuie la întărirea păcii generale.

Conducătorii sovietici s-au reîntors la Moscova

Declarația reprezentantului R. P. R. în Adunarea Generală a O. N. U. Ce arată rezultatele alegerilor din Indonezia

Guvernul R. P. R. va urma cu fermitate principiile Cartei O. N. U.

NEW YORK 21 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat la 20 decembrie și-a încheiat lucrările cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale O.N.U.

Deschindînd ședința, președintele Adunării Generale, Maza (Chile), a anunțat începerea celui de al 36-lea tur de scrutin în problema alegerii unui membru nepermanent al Consiliului de Securitate în locul Turciei care devine vacant la 31 decembrie 1955. În urma votării, așa cum s-a anunțat, în Consiliul de Securitate a fost aleasă Iugoslavia.

După terminarea scrutinului, președintele Adunării Generale a anunțat alegerea Iugoslaviei ca membru nepermanent al Consiliului de Securitate pe anul 1956 și 1957.

La această ședință au participat din partea Republicii Populare Romîne, J. Dolezal, înscrisul în cu afaceri ad-interim al R.P.R. în S.U.A. și C. Dumitrăchescu, secretar de legăție.

Șefii mai multor delegații au făcut apoi scurte declarații.

Cu acest prilej înscrisul în cu afaceri ad-interim al R.P.R. la Washington, care a reprezentat R.P.R. la cea de a X-a sesiune a O.N.U., a exprimat satisfacția guvernului român față de hotărîrile Consiliului de Securitate și Adunării Generale care au admis R.P.R. ca membră a O.N.U. Admiterea noastră — a spus el — a constituit o parte din importanța acțiune care a marcat un pas de seamă spre universalitate. În numele guvernului meu, doresc să mulțumesc nu numai delegațiilor care au votat pentru admiterea R.P.R. ci și delegațiilor și conducătorilor unor organisme ale O.N.U. care prin sprijinul lor au înlesnit R.P.R.

să-și ocupe locul convenit în această organizație. Marea majoritate a delegațiilor care au votat în numele guvernelor lor pentru admiterea celor 16 țări propuse în rezoluția U.R.S.S. și-au reafirmat prin voturile lor încrederea în principiile fundamentale ale Cartei Națiunilor Unite. Printre membrii noi ai O.N.U. — ca și printre cei 60 de membri mai vechi — există state cu sisteme economice, sociale și politice diferite. Votul Adunării Generale în favoarea admiterii noilor membri constituie o reafirmare a principiului fundamental al O.N.U. care, de la crearea sa, înmănușează națiuni cu structuri diferite. Votul simbolizează de asemenea măsura în care politica coexistenței pașnice și a colaborării în vederea apărării păcii este considerată azi nu numai posibilă ci și esențială pentru sănătatea acestei organizații. Organizația Națiunilor Unite a fost creată tocmai în acest scop. Carta este simbolul nevoii de coexistență și colaborare a tuturor statelor, indiferent de structura lor. Republica Populară Romînă a urmat cu consecvență această politică, în conformitate cu Carta O.N.U. care este consacrată apărării păcii, lărgirii și întăririi relațiilor cu alte state, promovării legăturilor economice și schimburilor culturale și științifice. Guvernul român declară că va urma cu fermitate principiile Cartei Națiunilor Unite și va sprijini toate propunerile care vor face posibilă atingerea înalțelor obiective ale Cartei. Guvernul Republicii Populare Romîne va contribui activ la îndeplinirea obiectivelor supreme ale O.N.U. — consolidarea unei păci trinitice și realizarea securității tuturor popoarelor lumii.

Ședința solemnă de la Moscova

În amintirea primei revoluții ruse

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: În ziua de 20 decembrie, la Teatrul Mare al U.R.S.S. a avut loc o ședință a Sovietului de deputați ai oamenilor muncii din Moscova, la care au participat reprezentanți ai organizațiilor de partid, sovietice, obștești și ai armatei sovietice, consacrată celei de a 50-a aniversări a revoluției din 1905-1907.

La ora 18,30, la masa Prezidiului iau loc întâmpinați cu căldură de participanții la ședință K. E. Vorosilov, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoiian, V. M. Molotov, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, N. M. Svernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov, mareașal al Uniunii Sovietice, G. K. Jukov, ministru Apărării al U.R.S.S., I. V. Capitonov, secretar al Comitetului din Moscova al P.C.U.S., E. A. Furțeva, secretar al Comitetului Orașesc Moscova al P.C.U.S., M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului Orașesc Moscova, vechi activiști al Partidului Comunist participanți la prima revoluție ruse: E. D. Stasova, B. M. Volin, A. I. Gorcîin, V. A. Gorșcov, V. A. Emelianov, N. N. Colesnicova, P. A. Bleahin și alții.

Raportul „Răscola armată din decembrie 1905 — punctul culminant al primei revoluții ruse” a fost prezentat de tovarășul P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S.

Asistența a întâmpinat cu aplauze prelungite cuvintele de salut roștite de P. N. Pospelov în cîntecul marelui popor sovietic și al scumpului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

În aplauzele tuturor participanților la ședință, tovarășul L. M. Kaganovici a rostit cuvinte de salut în cîntecul vechii gărzi bolșevice. Au răsunat urale.

Ședința solemnă de la Moscova

În amintirea primei revoluții ruse

Ședința solemnă de la Moscova

În amintirea primei revoluții ruse

Succesele forțelor democratice în alegerile din Indonezia

DJAKARTA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele publică rezultatele preliminare ale alegerilor pentru Adunarea constituantă din Indonezia. În insula Java partidul național a înfruntat peste 5 milioane de voturi. Partidul Comunist din Indonezia — peste 4.345.000 de voturi; partidul Național Ulema — peste 4 milioane; partidul Mașumi — peste 2.370.000 de voturi. Comunistii ocupă primul loc în marile centre din Java — Djokjakarta, Surakarta, Semarang, Surabaya.

În legătură cu succesul obținut de partidul comunist, secretarul general al Partidului Comunist din Indonezia, Aidit, a făcut o declarație specială, în care în numele Partidului Comunist din Indonezia a mul-

țumit călduros alegătorilor pentru încrederea arătată. Aidit a subliniat că, în ciuda încercărilor reacțiilor externe și interne de a scinda forțele democratice, partidul comunist și celelalte forțe naționale au obținut în aceste alegeri o nouă victorie. În numeroase regiuni din țară, a relevat Aidit, influența partidului comunist a crescut. Succesul partidului comunist și al celorlalte forțe democratice și înfrîngerea partidului Mașumi și partidului socialist dovedesc că în rândurile populației are loc o regrupare a forțelor progresiste.

În încheiere, Aidit a chemat toate forțele democratice să consolideze succesele obținute în alegeri.

Remanierea guvernului englez

LONDRA 21 (Agerpres). — Agențiile de presă occidentale relatează că în seara zilei de 20 decembrie primul ministru al Marii Britanii, Eden, a anunțat remanierea guvernului englez.

Richard Butler, care a deținut pînă acum postul de ministru de Finanțe, a devenit „Lord al sigiliului privat” — titlu care în guvernul britanic echivalează cu postul de ministru fără portofoliu — și lider al Camerei Comunelor. În locul său, în postul de ministru de Finanțe, a fost numit Harold MacMillan, care pînă în prezent era ministru al Afacerilor Externe.

Postul ministru al Apărării, Selwyn Lloyd, a devenit ministru al Afacerilor Externe. În locul lui MacMillan, sir Walter Monckton, fost pînă acum ministru al Muncii, a fost numit ministru al Apărării. Ministru al Muncii a fost numit Iain Macleod.

Correspondentul agenției United Press subliniază că actuala remaniere a guvernului britanic este cea mai însemnată de la preluarea puterii de către partidul conservator, în anul 1951.

Iarnă aspră în Europa occidentală

PARIS 21 (Agerpres). — Agențiile de presă anunță că în Europa occidentală bîntuie o iarnă greeă.

Regiunile nordice ale continentului au fost cuprinse de un val de frig. La Oslo termometrul a înregistrat zilele acestea minus 13 grade, iar în nordul Norvegiei a variat între minus 30 și minus 40 de grade. La 15 decembrie la Stockholm s-a înregistrat o temperatură de minus 20 de grade. Marea este acoperită la mal, de gheață; numeroase vase care au rămas blocate sînt în primejdie. Un vas-cisterna norvegian și un cargobot grec s-au scufundat. Stația de salvare a portului Kiel

a înregistrat miercuri noi semnale S.O.S. din partea vaselor în primejdie.

În Germania și Austria domnește un frig aspru. În apropiere de Hallstad, în Austria superioară, s-au înregistrat accidente din cauza avalanșelor de zăpadă.

În regiunile de sud ale Europei cad ploii torențiale provocînd inundații grave. Din regiunea Campania (Italia) se anunță că de 46 de ore cad fără întrerupere ploii torențiale.

Stirile sosite din Spania arată că în urma creșterii apei rîului Esgueva din provincia spaniolă Valladolid, au fost inundate șase sate. Culturile au avut mult de suferit.

Agențiile de presă comunică din:

MURMANSK Oamenii de știință de la Institutul arctic de cercetări științifice în domeniul pisciculturii și oceanografiei au încercat în condițiile arctice prototipul unui aparat de televiziune submarin. Acesta instalat a fost proiectat de colectivul laboratorului de oceanologie maritimă al Institutului de oceanologie al Academiei de Științe a U.R.S.S.

PHENIAN. La 19 decembrie a avut loc la Phenian un mingul, în cîntecul delegației guvernamentale a R. D. Germaniei.

BEIĞRAD. La Belgrad au luat sfîrșit tratativele dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Federativă Iugoslavia și a fost semnat un acord de colaborare tehnico-științifică între cele două țări, în baza protocolului semnat la Moscova la 1 septembrie 1955.

ATENA. Telegrama de presă din ultimele zile înregistrăm o relație de colaborare între Grecia și Turcia în legătură cu insula Cipru. Sîmbătă primul ministru grec Constantin Karamanlis, a anunțat în mod oficial că „Grecia nu va participa la viitorul consiliu ministerial al pactului balcanic, atît timp cît Turcia nu satisface cererile grecești în legătură cu Cipru”.

TELEGRAMA

Secretarul de stat al Apărării Naționale al R. P. F. Iugoslavia, tovarășul general de armată IVAN GOSNJAK

Cu prilejul aniversării armatei populare a Republicii Populare Federative Iugoslavia, vă rog să primiți din partea militarilor Forțelor Armate ale Republicii Populare Romîne calde felicitări.

Trăiască prietenia dintre popoarele noastre!

Ministru Forțelor Armate ale R.P.R.
General colonel,
LEONTIN SALAJAN

Frămîntări în Iordania

Iordania, țară cu o suprafață de 96.500 km. p. și cu o populație de 1.300.000 oameni, cunoaște mari frămîntări. În urmă cu aproape o săptămîna posturile de radio și agențiile de presă occidentale au anunțat un ton triumfător aderarea Iordaniei la pactul agresiv de la Bagdad. După cum se constată însă puterile occidentale s-au cam grăbit, lînd dorința lor drept realitate.

La 14 decembrie, în urma presiunilor exercitate de generalul Templer, șeful statului major al Angliei, guvernul Iordaniei condus de Said-el Mufli, — adversar al pactului de la Bagdad — și-a prezentat demisia.

În urma acestui fapt regele Hussein al Iordaniei, cedînd presiunilor și șantajului guvernului de la Londra, care, prin emisarul său general Templer, a amenințat Iordania că va sista orice ajutor financiar, a însărcinat cu formarea guvernului pe Majali, cunoscut adept al aderării Iordaniei la pactul agresiv de la Bagdad.

Inspiratorii acestui grupării militare — cercurile diriguitorilor din S.U.A. și Anglia — erau optimiști. Ei gîndeau de acum că celor cinci țări: Turcia, Irakul, Pakistanul, Iranul și Anglia II se va adăuga cel de al șaselea stat — Iordania. (După cum se știe principalele țări arabe printre care Egiptul, Arabia Saudită și Siria au refuzat să adere la această alianță de inspirație americană și ca o contrapondere ele au încheiat un tratat defensiv arab).

În societățile lor, în ceea ce privește Iordania puterile occidentale au cam dat greș și aceasta pentru că n-au ținut seamă de un factor hotărîtor — voința maselor. Este știut că încă în luna noiembrie, cînd Iordania a fost vizitată de președintele Turciei Bayar, tot cu scopul de a determina guvernul Iordaniei să adere la pactul de la Bagdad, populația din Amman, Nablus și din alte mari orașe ale țării și-a manifestat ferm dezaprobarea față de orice intenție a guvernului Iordaniei de a adera la pact. De data

acasta, venirea la putere a guvernului Majali a fost semnalul unei mișcări populare și mai puternice care a luat amploarea unei adevărate răscolări.

Presiunea brutală exercitată de Anglia și din umbră de S.U.A. asupra Iordaniei, amestecul acestora în problemele interne ale țării, au provocat o puternică indignare în rândurile poporului Iordanian ca și în rândurile celorlalte popoare arabe. La Nablus demonstrații au pîtruns în clădirea consulatului englez și au smuls drapelul britanic. La Ierichon, la demonstrație au participat 4000 de persoane. Manifestanții au distrus casa unui ministru Iordanian, cunoscut adept al aderării țării sale la pactul de la Bagdad. Conținînd evenimentele din Iordania presa egipteană subliniază că Anglia urmărește să-și întărească controlul asupra acestor țări, și prin aceasta să-și consolideze pozițiile în Orientul Apropiat, fapt care implică o gravă primejdie pentru toate țările arabe.

În fața rezistenței hotărîte a maselor populare Iordaniene, guvernul Majali a fost silit să demisioneze. Ibrahim Hașem, președintele Senatului a format un nou guvern. Totodată, s-a anunțat dizolvarea parlamentului, urmînd să se procedeze la noi alegeri. Citîndu-se rezultatul acestor alegeri, cercurile politice nu și fac nici o iluzie.

Agencia France Presse declară că este puțin probabil ca rezultatele acestor alegeri să fie favorabile aderării Iordaniei la pactul de la Bagdad. Pe de altă parte, la Londra, după cum constată ziarul francez „Le Monde”, se recunoaște că „influența britanică în Iordania este amenințată de o criză serioasă”. Manevrele engleze în această țară, scrie „Le Monde” care au „culminat prin presiunile exercitate de generalul Templer cu scopul de a sili Iordania să adere la alianța de la Bagdad, se dovedesc a fi o gafă diplomatică grosolană. Atual pe care Anglia se bizuie pentru a influența politica Iordaniei — Legiunea arabă — dă în ultimul timp semnne vădite de independență. Un important grup de ofițeri al Legiunii arabe ar dori să pună capăt autorității generalului Glubb Pașă, comandantul acelei armate, simbolul influenței engleze în această țară”. Dînd cum se știe, în 1922 Iordania (pe atunci denumită Transiordania) a intrat sub mandat britanic. De abia în 1943 Anlia a declarat Transiordania independentă, impunîndu-i un tratat prin care își mîncîne dreptul de a staționa trupe britanice în această țară. Poporul Iordanian năzuiește însă spre deplină independență.

Print evenimentele petrecute în Iordania, prestigiuul puterilor occidentale în această țară, ca dealtfel în întregul Orient Mijlociu, a fost și mai mult slăbit. Totodată aceste evenimente arată că voința majorității covârșitoare a poporului Iordanian care respinge pactele militare agresive de felul celui de la Bagdad este un factor hotărîtor ce se impune tot mai mult.

H. IOANID